

tabor

taborniška revija
xxxiii 1998 390517

Priloga: NOVA ŠTEVILKA MEDOTA
Obisk: KDO JE JACQUES MOREILLON?
Mnenje: MZT IN STATUT ZTS

4

SIVI VOLK ŠE VEDNO ŽIVI

RAZSTAVA SLIKARSKIH DEL IN KNJIG

PAVLA KUNAVERJA

V galeriji Commerce v Ljubljani je bila od 10. februarja do 6. marca 1998 na ogled razstava slikarskih del in knjig legendarnega skavta – tabornika Pavla Kunaverja, bolj poznanega pod imenom Sivi volk.

Kot je zapisal umetnostni zgodovinar Mirko Juteršek, je Pavel Kunaver motiviko povezoval s svojo poglobljenostjo v naravo; iz tega izhaja cela paleta skicirk in akvarelov, ki so nastali med potovanji Sivega volka predvsem po Kranjskem, Kamniških planinah in Julijcih. Poleg slik so bili na ogled tudi priročniki in knjige s področja astronomije, saj je bil Pavel Kunaver predan opazovalec nočnega, zvezdnega neba. Razstavo je odprl dr. Matjaž Vrtovec.

S SKUPNIM NASTOPOM DO VEČJEGA VPLIVA

SODELOVANJE Z MLADINSKO KOMISIJO PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE

Stiki in sodelovanje med mladimi ne glede na članstvo v različnih mladinskih organizacijah je v zadnjem času vedno bolj trendovsko. Iz tega dejstva izhaja tudi pobuda po sodelovanju med Mladinsko komisijo PZS in Zvezo tabornikov Slovenije. Ta je dobila konkretno obliko po prvem neformalnem sestanku konec februarja. Dogovorili smo se, da bi v prvi fazi poskrbeli za spoznavanje in učvrstitev vezi med obema organizacijama tako na lokalni kakor tudi na nacionalni ravni. Področja, kjer se dolgočasno odpirajo možnosti za sodelovanje, so predvsem vzgoja in izobraževanje ter izmenjava mladih kadrov (specialistov in inštruktorjev), skupni napor pri očuvanju narave (osveščanje, okoljevarstveni projekti), sodelovanje med rodovi in planinskimi odseki na lokalni ravni (akcije, taborjenja, ...) in skupen nastop do države pri oblikovanju zakonov, financiranju in dodeljevanju koncesij. Če vas zanima sodelovanje na tem področju, se oglasite v pisarni ZTS.

KAKOVOST DELA V RODOVIH RASTE

PREDSTAVITVE PROJEKTOV INŠTRUKTORJEV GENERACIJE 97

V sredini marca so oživeli tudi tečajniki lanske poletne inštruktorske šole v Bohinju. Razlog so bile seveda predstavitve projektov, ki so jih bodoči inštruktorji opravljali med letom v svojih rodovih. Vzdušje je bilo odlično in v zraku je bilo čutiti veselje zaradi ponovnega snidenja, udeleženci pa so želeli ostalim na čim boljši način predstaviti svoje rezultate dela. Predstavitev se je udeležila približno polovica vseh tečajnikov (nadaljevalni 30 in temeljni 34), projekti pa so se večinoma nanašali na izboljšanje kakovosti dela v posameznih vejah rodov, na propagandne akcije, delo z vodniki ipd. Nekateri tečajniki bodo morali v projekt vložiti še nekaj več energije, nekateri pa projekte izvajajo šele pravi koncu šolskega leta in jih bodo predstavili kasneje.

Naslednji rok predstavitev je 10. junij (temeljni) in 11. junij 1998 (nadaljevalni), na predstavitev pa ste vabljeni tudi vsi tisti iz preteklih let, ki ste tečaj že opravili, manjka pa vam še predstavitev osebnega projekta (svojo udeležbo sporočite na ZTS).

Pa še namig. Prijave za letošnje tečaje že zbiramo (rok prijave je 15. april 1998), zato pohitite s prijavi, če si želite zagotoviti mesto v zelenem terminu.

MAJHEN ODZIV KLJUB AKTUALNIM TEMAM

POSVET NAČELNIKOV RODOV V BOHINJU

Načelniki rodov posvetov očitno še ne jemljejo dovolj resno, je bilo čutiti po majhnem odzivu načelnikov rodov na spomladanskem posvetu. Oddaljenost bohinske Gozdne šole, kjer je posvet potekal, je vsem, ki niso prisostvovali, lahko le slab izgovor. Nasprotujoče je namreč dejstvo, da je bila največja udeležba načelnikov iz celjsko-zasavskega območja, ki jih na tem mestu lahko še posebej pohvalimo. Poleg predstavitve programskih poudarkov letošnjega leta (Join in jamboree, Naš tabor prijazen okoli in naravi in akciji Vod-vodu za MČ ter Gozdovnik raziskuje Slovenijo za GG) ter razmišljanja o vlogi ZTS v akciji "Luč miru", so načelniki razmišljali o drugačnem, mladim bolj sprejemljivem odnosu do problema odvisnosti od alkohola. Informacijska tržnica je postregla z obilico informacij o poletnih tečajih v Bohinju, mednarodni dejavnosti in državnih mnogobojih - mnogoboj za murne in MČ bo v Ilirski Bistrici, za GG in PP pa v Celju. Posvet smo sklenili z odprtjem problema posredovanja informacij in podatkov končnim uporabnikom (članom, vodnikom, načelnikom družin in klubov). Nekatero rešitve so bile naznane že v času posveta, verjetno pa se bomo na naslednjem srečanju o problemu pogovorili bolj kompleksno in poiskali tudi ustrezne rešitve.

Načelniki rodov; jesenski posvet želimo ukrojiti po vaši meri. To pa nam brez vas ne more uspeti.

VSEBINA

Medo

Zanimiva, barvna, raznolika in pestra revijica Medo je spet med nami. Ne prezrite je!

Str. 6-8: Kdo je Jacques Moreillon?

Generalni sekretar Svetovne organizacije skavtskega gibanja, član svetovnega skavtskega komiteja in član uprave Svetovne skavtske fundacije, ali človek mnogoterih hobijev, od katerih se najraje pohvali z rodoslovjem (drevesa rodov) in planinarjenjem. Jacques je obiskal tudi Slovenijo.

Str. 16, 17: Ponovno v gore

Prvi pomladni dan ni bil pomladni, pač pa zimski, toda zima kljub vsemu nima upanja. Zanesljivo jo bo pregnala pomlad, ki je hkrati tudi čas, ko se celo zimski zaspanci odpravijo v naravo. Četrtri letošnji Tabor vam tako ponuja dva predloga za krajši izlet - Kamniški Dedec (1583 m) ali Snežnik (1796 m).

Str. 29: To sem jaz

Prijatelj! Neznanec! Človek! Pomisli: ali resnično živiš? Ali se venomer trudiš, da bi ustregel pričakovanjem in željam drugih?... Za danes in naslednje dni: zgodba iz knjige Roberta Fulghuma *Vse, kar moram vedeti, sem se naučil v vrtnu*, ki jo je za vas prebrala Lrga.

Str. 34: En očka, en 86-letni skavt, dva rodova in 90 zimujočih (gluhih otrok žal ni bilo)

Skupno zimovanje Rodu stražnih ognjev in Kokrškega rodu je bilo nekaj izrednega. Zimujočih je bilo skoraj 100, odlično so se razumeli, program je bil raznolik ... Zimovanje, o katerem morate izvedeti kaj več.

V NASLEDNJI ŠTEVILKI VELENJSKA VODNIŠKA ŠOLA

Zadnji rok za oddajo besedil
in fotografij za
majsko-junjski Tabor
je 15. april 1998.

UVODNIK

WOSM IN ZTS

Če kdo od najvidnejših slovenskih politikov in cerkvenih dostojanstvenikov še ni vedel, da je v Sloveniji tudi taborniška organizacija, ki je za povrh še včlanjena v Svetovno organizacijo skavtskega gibanja (WOSM), je svoje znanje in vedenje dopolnil po obisku Jacquesa Moreillona, generalnega sekretarja WOSM.

Glavni namen njegovega obiska je bil opozoriti slovenske vodstvene strukture na pomen taborništvva oziroma skavtstva tako v Sloveniji kot v svetu. Navsezadnje je svetovna skavtska organizacija najbolj številčna mladinska organizacija na svetu in čas je že, da bi se tega zavedli tudi odgovorni v Sloveniji. Zavedli predvsem tega, da taborniškega društva in - recimo - društva ljubiteljev malih živali pač ne gre izenačevati. Po trenutno veljavni zakonodaji so namreč vsa društva izenačena, čeprav seveda ne gre spregledati vloge in pomena taborniške organizacije pri vzgoji mladih ljudi v odgovorne in sposobne državljane.

Nedvomno je tako visok obisk iz skavtske "centrale" bistveno pripomogel, da smo se taborniki ponovno znašli v medijih. Godile so nam tudi pozitivne ocene, ki jih je Jacques Moreillon namenjal ZTS-u, kar pa ne pomeni, da lahko spimo na lovoričah. Vse te majhne zmage je treba pametno vnovečiti in si z njimi okrepiti položaje - predvsem pri odnosih med ZTS-om in državo. Pa tudi medije bo treba počasi naučiti, da v Sloveniji ni tabornikov in skavtov, pač pa so skavti (taborniki) in katoliške skavtine (članice WAGGS-a). WOSM nam bo pri tem pomagal, to je zdaj povsem jasno, največ pa je odvisno od nas samih.

Igor Drakulič

Glavna urednica: Mateja Šušteršič Dimić
Odgovorni urednik, v.d.: Igor Drakulič
Urednik za ideje in priloge: Miha Logar-Malus
Predsednik izdajateljskega sveta: Jože Petrovčič

Uredništvo: Jaka Bevč Šeki (ilustracije), Igor Bizjak, Rafael Kalan, Primož Kolman, Tine Kolojini, Branka Lešnjak, Marta Lešnjak, Frane Merela, Barbara Papež, Franci Pavšer ml., Tadej Pugelj-Pugy, Marko Svetličič-Medo (fotografija) in Barbara Železnik-Bizjak (oblikovanje).

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije. TAVOR sofinancirata Ministrstvo za kulturo in Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije.

NASLOV UREDNIŠTVA:

Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 061/313-180, fax 061/1321-107, E-mail: zts@guest.arnes.si; WWW: <http://www2.arnes.si/~ljzts1/index.html>. Cena posameznega izvoda je 390 SIT, letna naročnina je 3900 SIT, za tujino pa 100 DEM.

Tekoči račun: 50101-678-47184.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto.

TAVOR po mnenju Ministrstva za kulturo RS šteje.

415-306/92 sodi med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

Grafična priprava: Tridesign, Ljubljana

Tisk: Tiskarna Skušek, Ljubljana

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana

Naslovnica: Luna

Mnenje

Registracija rodov po zakonu o društvih

Ob sprejemu zakona o društvih smo se morali taborniški rodovi (poprej odredi) na novo registrirati ter uskladiti svoja pravila. Na ravni ZTS smo v preteklem obdobju dveh let večkrat opozorili, da je sprememba pravil in registracija društev zahteven proces. Tudi zaradi naših opozoril je IO ZTS pripravil, starešinstvo ZTS pa sprejelo enoten vzorec pravil rodov. Starešinstvo ZTS je tudi sprejelo, da je ta vzorec podlaga, po kateri IO ZTS lahko presoja, ali so pravila taborniškega rodu v skladu s statutom ZTS.

V mestu Ljubljana smo se rodovi na ravni mestne zveze dogovorili o skupnem nastopu ob registraciji društev. Zbrali smo potrebno dokumentacijo, organizirali svetovanje posameznim enotam in skupno (z izjemo dveh enot, ki sta to storili prej) oddali zahtevo za registracijo. Zaradi enotnega zbiranja dokumentacije (pravila rodov, zapisniki občnih zborov, ustrezni dopisi, ...) smo uspeli vsa pravila rodov (z izjemo dveh rodov, ki sta dokumentacijo oddala že poprej) pred oddajo na upravno enoto uskladiti s pisarno ZTS in pridobiti pozitivna mnenja IO ZTS o usklajenosti s statutom ZTS. Na našo veliko presenečenje smo po treh mesecih od upravne enote prejeli negativne odločbe, saj naša pravila v nekaterih členih niso ustrezala.

V začetku januarja je načelnik MZT o problemu ustno obvestil pisarno ZTS in načelnika ZTS. Na pobudo starešin rodov je načelnik MZT 15. januarja sklical posvet starešin, na katerem smo se dogovorili, da vsi rodovi ustrezno spremenimo pravila rodov v skladu z zahtevami upravne enote. Razlogi, ki so nas k temu vodili, so:

1. V odločbah upravne enote je bil jasno zapisan 30-dnevni odgovorni rok, ki se je enotam, ki so odločbe prejele prve, že pričel iztekati. Enote preprosto niso več mogle čakati.

2. Zahteve in dopolnitve pravil, ki jih je oblikovala upravna enota, po našem mnenju, niso pomenile bistvene spremembe statuta ZTS.

3. Kljub zagotovilom (ustno danim načelniku MZT) pisarne ZTS (Ivo Štajdohar) in načelnika ZTS o pravočasnem posredovanju pri upravni enoti, upravna enota ni upoštevala predloženih pravil.

Spremenjena pravila se v nekaterih členih (navedenih v prilogi) razlikujejo od vzorca pravil sprejetih na starešinstvu ZTS. Po našem mnenju te razlike ne pomenijo bistvenih odstopanj od sprejetega vzorca pravil, sama pravila rodov pa so v skladu s statutom ZTS. Zato starešinstvu ZTS predlagamo, da:

1. starešinstvo ZTS sprejme razlago vzorca, po kateri spremembe pravil rodov iz MZT niso v neskladju s statutom ZTS, ali

2. starešinstvo ZTS spremeni vzorec pravil v tistih členih, v katerih so pravila rodov iz MZT v neskladju s sedaj veljavnim vzorcem tako, da vzorec dopušča variantne možnosti.

Vse starešine rodov, vključenih v MZT!

Bela sled 1998 ali Vsaka kritika je dobrodošla

...

V marčevski številki revije Tabor smo lahko prebrali članek o letošnji Beli sledi, kot jo je doživela ekipa F.I.Š. Organizatorji tekme smo vsake kritike, pa čeprav še tako negativne, veselili. Zdi pa se nam, da kritika, ki se nam v določenih točkah zdi neutemeljena in nekonstruktivna, zahteva odgovor.

Ekipa F.I.Š. navaja, da so na vohod v šolo čakali eno slabo uro, niso pa omenili, da so na zbirno mesto ekip prišli kar dve uri in pol pred določeno uro za zbor ekip. Kar z drugimi besedami pomeni, da smo ekipi F.I.Š. organizatorji omogočili nastanitev v šoli kar eno uro in pol pred zborom ekip in začetkom tekmovanja. Res je, da je bila v letošnji organizaciji manjša zmeda zaradi poznega prijavljanja ekip, ki so se prijavljale tudi eno uro po pričetku tekmovanja. Vendar pa so vsi kontrolorji, ki so nadzirali vrisovanje in ostale teste, imeli pri sebi točen časovni raspored ekip za prihod na teste, ki pa se ga nekatere ekipe žal niso držale, kar je povzročilo zmedo in manjše desetminutne zamude, ki jih navajajo člani ekipe F.I.Š.

Njihov največji očitek pa je to, da so bili v ekipi Samorastnikov starejši taborniki. **To je najverjetneje res!** Žal pa organizatorji po zakonu o zasebnosti republike Slovenije nimamo pravice do vpogleda v osebne dokumente tekmovalcev. Zato se ob prijavi tekmovalcev zanašamo na taborniško poštenost, ki jo je v primeru Samorastnikov najverjetneje premagala želja po zmagi.

V članku nam očitata še prezgodnji umik kontrolnih točk, ki pa je tako kot na vseh ostalih taborniških tekmah nastavljen na časovnico zadnje ekipe, ki se ji prištejeta še dve dodatni uri. To, da so v noči s sobote na nedeljo s proge ukradli mrtvo kontrolno točko, pa je dogodek, na katerega nismo mogli vplivati.

V zaključku lahko ekipi F.I.Š. povemo, da se jim za njihovo kritiko zahvaljujemo, hkrati pa jim obljubljam, da bomo nepravilnosti, na katere so nas opozorili, popravili, ekipo pa naprošamo, da v kontrolo pride naslednje leto. Organizatorji smo se odločili, da vam, zaradi "ukradene" zmage, iz lastnega žepa plačamo polovico vaše štartnine za Belo sled 1999.

Organizatorji Bele sledi - ČČT

Enakopravnost kandidatov - drugič

Igor Drakulič!

V decembrski številki Tabora si komentiral moje mnenje. Vse lepo in prav. Komentar sem prebral, z nekaterimi navedbami se celo strinjam. Vendar pa me deli komentarja preveč motijo, zato jih moram izpostaviti.

1. "Z naročanjem in skrajševanjem predvolilnih pamfletov nimam absolutno nič, ker je vse urejal glavni urednik. Jaz sem besedila le pregledal, slovnično popravil in poslal v lektoriranje." Te besede si zapisal v prvi točki svojega komentarja. Sedaj pa moje vprašanje: Ali si odgovorni urednik, ali pa le nek zapisnikar, ki pobira drobtinice od glavnega urednika? Menim, da mora odgovorni urednik dati svoje soglasje k temu, o čemer piše(jo) v reviji. Zato, ker je ODGOVORNI. Če pa imate v Taboru dogovorjeno, da odgovorni urednik le pregleduje sestavke, potem dejansko ni potreben, ker pač za sestavke ni odgovoren.

2. Ob koncu svojega komentarja na moje mnenje si napisal, da blatenje svojega imena in časti, z moje strani, ocenjuješ kot klevetanje in nesramno namigovanje.

Na kaj pa sem v svojem mnenju namigoval? Vse kar sem mislil, sem tudi zapisal.

Glede namigovanja pa še tole. Pred dvema letoma je na častnem razsodišču ZTS potekala razprava o tem, za kaj je primerna rubrika "Iz malhe strica Volka", saj si v ni izmed številki TI ODKRITO BLATIL IN SRAMOTIL MOJO ČAST IN IME. Na predlog častnega razsodišča sva takrat "zakopala bojni sekiri".

V tem času sem se sam naučil, da je večsah treba kakšno stvar tudi požreti, ne pa samo z glavo riniti skozi zid za svoj prav. Kar dar pa se kaj le ne da prebaviti, obstaja papir, ki vse prenese. Stvar odgovornega urednika pa je, če to objavi ali pa ne.

Menim, da je dobro, če bi tudi ti znal kdaj prenesti kritiko, ne pa samo pohval tebi in uredništvu. "Veliki uredniki" to znajo, znaš tudi ti?

Iztok Utenkar, RČJ, Slovenska Bistrica

Enakopravnost kandidatov - tretjič

Iztok Utenkar!

Odgovor na 1. točko: v vsem sem se strinjal z glavnim urednikom, ki je vodil predvolilni projekt v Taboru in me sproti obveščal o drobtinica, par-don, podrobnostih, ki so me zanimala.

Odgovor na 2. točko: da, "veliki uredniki" znamo tudi to!

Igor Drakulič, odgovorni urednik

Taborniški fešival 18. 4. 1998 od 15.00 ure naprej Mostec, Ljubljana

Tabornike iz vse Slovenije vabimo na Taborniški fešival, ki ga Mestna zveza tabornikov Ljubljana prireja ob dnevu tabornikov. Obljubljamo zanimiv program, ki bo predvsem zabavnega značaja: koncert skupine Leteči potepuhi, koncert skupine Kajmak, obisk čarovnika, športne igre in še marsikaj. Več nas bo, bolj se bomo zabavali.

MZT Ljubljana

Kdo je Jacques Moreillon?

Generalni sekretar Svetovne organizacije skavtskega gibanja, član svetovnega skavtskega komiteja in član uprave Svetovne skavtske fundacije, ali človek mnogoterih hobijev, od katerih se najraje pohvali z rodoslovjem (drevesa rodov) in planinarjenjem.

Odvetnik, doktor mednarodnega prava, ali preprost človek, ki se veseli svojega življenja in to veselje dobrohotno podarja vsem, ki ga obkrožajo na njegovih popotovanjih po svetu. "Vesel sem, da lahko raziskujem dežele skozi srca skavtov; tako odprta in pristna so!"

Prvič v Sloveniji

Na kratkem sprehodu po Ljubljani (pod strokovnim vodstvom Gregorja Zupana) nam je zaupal, da ga zelo zanima zgodovina dežele, ki jo obišče, še posebej pa se navdušuje nad zgodovinskimi dejstvi, ki izvirajo iz vojskovanj med narodi. "V Sloveniji sem prvič, vendar čutim, da je dežela zelo podobna moji rodni Švici. Tukaj ljudje živijo na podoben način."

Kljub izobrazbi, kjer resnobe ni manjka, je Jacques pravi skavt; človek, ki neguje svojo dušo in obožuje dobro hrano (pred Narodno univerzitetno knjižnico je v šali dejal, da bi bila zunanost prava atrakcija za švicarske proste plezalce).

Strategija obiska

Srečanje z **gostiteljem Milkom Okornom** je bilo prisrčno in sproščeno; saj smo vsi velika skavtska družina. Seveda so bile družabne teme bolj pričakujemo od obiskov in srečanj v naslednjih dneh. Vloge so bile razdeljene kot v filmu: Milko je bil avtor, Jacques glavni igralec, Andrej scenarist, Ray Saunders, naš stari znanec, pa pravi režiser. Če je bil še kdo zraven, pa najbrž statist (vendar pozor, statisti so nosili taborniške kroje). Tudi Milko si je za visoki obisk kupil nov krog.

Pri predsedniku države

V belem salonu je bilo pravo vzdušje. Nikomur izmed prisotnih ni bilo potrebno

Jacques se je pred obiskom Slovenije nekaj dni mudil tudi na Hrvaškem. Ko ga je Andrej po dogovoru čakal na meji pri gostilni Kalin (in ga še ni bilo), je v pisarni zazvonil telefon in zaskrbljeni glas na drugi strani je dejal: "Upam, da sem pred pravo gostilno!"

razlagati, kaj čutimo ob tabornem ognju (predsednik pač mora imeti dobre in zanesljive vire). Tudi oba sogovornika sta čutila, o čem se bosta pogovarjala. "Ali ste danes že dvignili zastavo?" je v šali začel **Milan Kučan** in pogovor je stekel.

Najprej o vlogi Svetovne skavtske organizacije, njeni podpori svojim članicam in viziji prihodnosti mladih v naslednjem sto-

letju. Neformalna izobraževanja (mladinske organizacije ...) naj bi imela vidnejšo vlogo v šolskem sistemu (šola v tekmovalnem svetu skrbi za kopičenje znanja, ne pa za celoten proces izobraževanja), v družinskem življenju (ta se vse prevečkrat ukvarja samo s problemi obstoja, ne pa z vzgojo

mladega človeka) in podporo v družbi, ki ji v potrošniški mrzlici grozi, da se usmerja k vrednosti (koliko je vredno?), namesto k vrednotam. Največje breme za vzgojo nosi družina, na drugem mestu je šola, taborniki pa lahko pri tem pomagamo. Skavstvo je lahko tudi pozitiven odgovor na probleme odvisnosti mladih od drog, trgovino z belim blagom (spolna zloraba) in ksenofobijo. Predsednik, ki se je z razmišljanjem

BiPi je dejal: "V tem je najpomembnejši smoter skavtskega šolanja - izobraževati, ne pa učiti. Ampak izobraževati pomeni vzbuditi fanta, da se uči zase, iz svoje lastne želje, in sicer stvari, ki bodo oblikovale njegov značaj."

gosta strinjal, je izrazil zadovoljstvo, da imamo vidno vlogo tudi na tem mednarodnem področju povezovanja mladih, gibanju pa pripisuje danes še večji pomen kot ob ustanovitvi. Problemi, s katerimi se srečujejo mladi v Sloveniji, so vezani predvsem na privatizacijo lastnine (pojmovanje lastnine je na ravni prvobitnih kapitalističnih odnosov) in na pomanjkanje mladinske politike, ki bi izhajala iz sinergije, ne pa tekmovanja med današnjimi mladinskimi organizacijami. Milan Kučan je iz spomina priklical tudi lanski Zlet tabornikov Slovenije: "Užival sem, ko sem opazoval množico mladih iz različnih krajev, ki so sodelovali," tabornike pa opisal kot "moderne Robinzone". Jacques Moreillon je predsednika še povabil, naj se kot častni predsednik Zveze tabornikov Slovenije pridruži ugledni družbi častnih predsednikov skavtskih organizacij po drugih državah. V parlamentu v parlamentu je bilo zelo živahno. Četrtrkove seje so običajne na dnevnem redu poslancev, in ker je prisotnost del službe, je bilo srečanje s **člani Skavt kluba parla-**

mentarcev, ki trenutno šteje 11 poslancev, po udeležbi zelo skromno. Poleg Petra Petroviča, predsednika kluba in starešine ZTS, je srečanju prisostvoval samo še poslanec Benjamin Henigman.

Jacques je v kratkem pogovoru poudaril, da je vloga poslancev ne glede na pripadnost političnim strankam, da sprejemajo zakone, akte o financiranju in druge odločitve v korist mladih državljanov Slovenije. Parlament nehoti oblikuje mladinsko politiko, ki pa je stvar naslednjih generacij, ne pa te ali naslednje vlade. Pri **predsedniku parlamenta dr. Janezu Podobniku** je gost predstavil delo Svetovne skavtske unije parlamentarcev (v njej sodeluje več kot 70 držav) in njegovo vlogo pri podpori sodelovanja slovenskih parlamentarcev v tej inštituciji. Predstavil je tudi pogled Svetovne skavtske organizacije (WOSM-a) na vključitev deklishega dela ZSKSS v WAGGGS in zanikal kakršnekoli možnosti za oblikova-

Jacques Moreillon: "Naloga mladih je delo, sodelovanje in vizija programa, naloga parlamenta pa je podpreti njihova prizadevanja v vseh možnih oblikah, tudi finančno."

nje federacije ali SAGNO organizacije v Sloveniji. Dr. Podobnik je zagotovil vso svojo podporo pri udeležbi na naslednjem srečanju WSPU na Poljskem in podporo mladinskemu delu nasploh.

Na sedežu ZSKSS

Marko Kunstelj, poverjenik za mednarodne odnose ZSKSS, je v uvodu pozdravil gosta v svojih skromnih prostorih in izrazil željo, da bi se Jacques v Sloveniji dobro počutil. "Tudi sedež Svetovne organizacije v Ženevi je komaj kaj boljši," je v uvodu dejal Jacques Moreillon. Seveda je potem iz-

Milan Kučan: "Ali bo politika dovolila, da Zveza tabornikov Slovenije in Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov sami uredita medsebojne odnose?"

koristil priložnost in predstavil jasna stališča WOSM-a do kakršnekoli oblike vključevanja ZSKSS v WOSM. "Raje bi z vami delil radosti uspeha dela z mladimi, kot pa opo-

zoril na dejstvo, da poti v WOSM za vašo organizacijo ni več. Možnosti so tolikšne, kot jih ima snežna kepica v peklju," je še v frazi dodal Jacques.

Srečanje s predstavniki Skavtske fundacije

Mag. Marko Voljč, predsednik uprave Nove ljubljanske banke in novi član Skavtske fundacije je poleg Jacquesa Moreillon gostil tudi ostale člane uprave tega, za razvoj taborništva pomembnega vira financiranja. To je iz prve roke lahko potrdil tudi Jacques, saj je tudi sam član uprave Svetovne skavtske fundacije. Ker so formalno izpolnjeni vsi pogoji za zagon fundacije,

je bilo srečanje članov upravnega odbora pozitiven premik k začetku "odprtega lova" na sponzorje, donatorje in druge oblike zbiranja finančnih sredstev. Škoda, da srečanju ni prisostvoval predsednik uprave Skavtske fundacije Boris Mrak.

V stiku z naravo, v stiku z bazo

Postojnska jama je bila tista naravna znamenitost, ki si jo je Jacques v natrpa-

40 članov starešinstva popeljal po lepotah podzemnega sveta, v koncertni dvorani pa si nismo mogli kaj, da ne bi sklenili kroga

Jacques Moreillon je v petek dobil močan prehlad in glavobol: "In modern world, we can protect from all kind of computer viruses, but this time in Postojna cave I got "CAVE BUG". ("V sodobnem svetu se lahko obranimo vseh vrst računalniških virusov, toda tokrat sem v Postojni staknil JAMSKI VIRUS!"

in skupaj zapeli nekaj skavtskih pesmi. Srečanje s člani starešinstva je pustil bolj mlačen vtis - imel sem celo občutek, da člani gosta niso vzeli za svojega. Bil je pač nekdo v drugačni uniformi. Pravo vzdušje bi najbrž ustvarile pravočasno posredovane informacije, ki do zadnjega niso pricurljale iz ožjega kroga IO, in več usvarjalnosti ob kitari in pesmi. Sodbo si bo vsak pisal sam, je pa Jacques s svojo pojavo vsem slovenskim tabornikom sporočil: "Živite v skladu s temeljnimi načeli v mislih in dejanjih!"

Vlada očitno vlada

Predhodna potrditev **predsednika vlade dr. Drnovška**, da bo sprejel Moreillona, se je izjalovila in po spremenjenem urniku naj bi bil **dr. Gaber, minister za šolstvo in šport** pravi sogovornik s strani vlade. Seveda, saj ima skavtstvo največjo vlogo prav pri vzgoji in izobraževanju mladih. Pa tudi od tega ni bilo nič in sprejel nas je **državni sekretar za šport, g. Strel**. Bolj neustreznega sogovornika si Jacques pač ni mogel želeli in pogovor je bil zelo kratek. Skavtstvo pač skrbi tudi za fizični razvoj mladih, je pa to samo metoda za doseganje višjih ciljev. No, z dr. Gabrom sta se potem le srečala, nehoče, na hodniku.

Na obisku v domačem okolju

Jacques Moreillon je že od leta 1965 aktivno vključen v Mednarodno organizacijo Rdečega križa. To je bil tudi razlog obiska na **sedežu Rdečega križa Slovenije**, kjer ga je sprejel **g. Jelenič** s sodelavci. V sproščenem vzdušju je tekla beseda o sedanjem delu RKS in o možnostih za povezovanje z ZTS (tudi v RKS namreč obstajajo mladini

ski odbori). Izpostavili so izobraževanje iz prve pomoči za vodnike na lokalni ravni in sodelovanje tabornikov v krvodajalskih akcijah (veščina krvodajalec), seveda pa obstaja še veliko drugih možnosti za sodelovanje med organizacijama.

V zobeh medijev

Mediji so zelo pozorno spremljali dogajanje ob obisku in o njem tudi obširno poročali. Zasluga gre predvsem dobri obveščeniosti medijev in kakovostnim informacijam, ki jih je Moreillon posredoval na tiskovni konferenci v hotelu Holliday Inn. Predvsem je poudaril dejstvo, da imajo na svojem pragu organizacijo, ki si zasluži tudi veliko medijsko podporo; za ilustracijo je navedel podatek, da ima Slovenija v raz-

Jacques Moreillon: "Veščina krvodajalec bi bila edina veščina, ki jo dobiš na račun kvantitete in ne kvalitete."

merju s prebivalstvom številčno največjo odpravo tabornikov in katoliških skavtov na jamboree v Čile.

Finale

Na koncu je gosta sprejel še **Ljubljanski nadškof in metropolit g. Rode**. V uvodu je Moreillon predstavil pogled na skavtstvo v Sloveniji kot ga vidi WOSM in poudaril pomen začetka procesa oblikovanja katoliškega pastoralnega sveta, skozi katerega bi v organizaciji skrbeli za duhovno vzgojo mladih s katoliško veroizpovedjo. Seveda pa bi ob ustrezni podpori Komisije za duhovnost pri ZTS poiskali tudi odgovore na prisotnost potreb po vzgoji mladih drugih veroizpovedi (muslimanska, evangeličanska, pravoslavna, ...). Nadškof Rode, ki je skavtstvo spoznaval na lastni koži kot član Slovenske sekcije v Avstriji, je izrazil pri-

pravljenost za nadaljevanje dialoga, ki bi vodil k oblikovanju rešitev, povezanih s sodelovanjem med cerkvijo in ZTS. Pri tem mu bodo najbrž pomagali tudi člani ZSKSS - Janez Kobal, generalni duhovni asistent je namreč pogovor budno spremljal.

Jacques Moreillon: "Od tradicije je treba ohraniti plamen, ne pa pepel." (Emile Zola)

In rezultati obiska. Najbrž bomo sadove obiska in naših nadaljnjih prizadevanj obrali šele v prihodnosti, ali kot je rekel Jacques Moreillon na koncu svojega obiska: "We planted a tree. You have to judge tree by the fruit!" ("Posadili smo drevo, vi pa ga sodite po sadežih!")

Pugy

DALJŠE AKCIJE ENOTE

Nasveti in ideje

Imamo jutri taborjenje? Pohodni tabor? Akcijo pridobivanja novih članov in s tem propagandni tabor? April je zanimiv mesec, ne samo po vremenski plati, ampak tudi zaradi akcij, ki so lahko že daljše. Naj omeniva le dve: dan tabornikov in prvomajsko potepanje, ki ju lahko različno organiziramo.

- **Potovalni tabor** (*pohodni, s kolesi ali celo s splavi*). Primeren za starejše gozdovalnike in popotnike. Zanimive so transversale, krožne poti ali pa za pohodni tabor izdelamo čisto svoj načrt. Pot razdelimo v enodnevne odseke. Pohodni dan naj bo sestavljen ne samo s hojo, ampak dodajmo ogled naravnih in kulturnih znamenitosti krajev. Pot lahko popestrimo s samostojnim prehranjevanjem, bivakiranjem ali krajšo orientacijo in del poti pohodniki prehodijo v skupinah. Pozorni bodimo pri izbiri opreme, saj nahrbtnik ne sme biti pretežak, pomemben del opreme pa ne sme ostati doma na polici. Skupno opremo razdelimo med vse udeležence.

- Bolj specializiran je **raziskovalni tabor**, namenjen prav tako tema dvema starostnima skupinama. Zanimivo je odkrivati divja odlagališča odpadkov, kraške jame, ponore in udore, ugotavljati čistost slovenskih rek in njihovih pritokov, vpliv civilizacije in modernizacije v nekem prostoru ... Podatke zberemo in zapišemo v tabelo, predstavimo in primerjamo z že zbranimi podatki drugih raziskovalcev.

- Dan tabornikov je primeren dan

za izvedbo **propagandnega tabora** enote, ki ga izpeljemo v domačem kraju. Predstavimo taborniško dejavnost v kraju (igre, postavljanje šotora, kurjenje ognja, prepevanje pesmi, različne dejavnosti ali delavnice, ...). Marsikdo si našo dejavnost napačno predstavlja. Taborništvo resda ne vodi k vrhunskim dosežkom, je pa to odlična šola za življenje.

- Navsezadnje je tu še **vodov tabor**, primeren za kakršenkoli čas, ko lahko vodov izlet v resnici podaljšamo. Da pa tabor uspe, mora biti večina članov na taboru.

V mesecu aprilu pa nadrobneje načrtujemo vse aktivnosti do jeseni.

Letno taborjenje je navadno najdaljša in najzahtevnejša akcija. Kadar člani taborijo prvič, je tabor skorajda v vsem zanimiv, vedno istega programa pa ne moremo ponujati starejšim članom: a spremembe in dodatki niso vedno tako preprosti.

Število dni, kraj taborjenja in naše možnosti bodo narekemale program. Ločimo jih lahko v *dnevne* in *večerne* (ali nočne) aktivnosti.

Poleg klasičnih - poizvedovanje po vaseh (če smo vsako leto drugje), postavljanju peči, peki kruha, orientacijskim pohodom, postavljanju pionirskih objektov, ... dodajmo še kakšen popoldan ali pa ves dan kaj novega: prespimo v jami, uredimo si ležišče na drevesu, jahajmo, prebrodimo reko, opazujemo živali v bližini krmišč, sez-

nanim se s športnim plezanjem, pripravimo likovno ali modelarsko delavnico ...

Pa zvečer? To so razne igre, priprave na zahtevnejše akcije ali tekmovanja na taborjenju, družabne igre, nastopi, skeči, prepevanje, pisanje taborniškega glasila, obiski sosednjih taborov, nočni sprehodi, ...

Nobene aktivnosti pa se ne lotimo, če ji nismo kos, ali nimamo primerno usposobljenega človeka zanj.

Taborjenju pa lahko sledi še kaj:

- **Vodniški tabor** je namenjen vodstvenim članom enote po letnem taborjenju. V nekaj dneh se vodniki in vodje dogovorijo o novi sezoni. Izdelajo programe, predvidijo širjenje enote z novimi vodi, izobraževanje vodnikov, morebitne nakupe, sodelovanje z občino, sodelovanje na različnih tekmovanjih, ...

- **Družinska izmena** je krajše taborjenje starejših članov s svojimi družinami. Program je drugačen, a ni treba, da bi bil zaradi tega manj taborniški.

- **Popotovanja** postanejo zanimiva za srednješolce. Številni taborni prostori po Evropi nudijo možnost spoznavanja skavtov in navezovanje stikov izven naših meja.

Dober vodnik ima na taborjenju malo prostega časa. Kaj le počne? O nalogah in nadlogah v naslednji številki.

Simona Kos, Aleš Ferenc, Željavo rod, Dolsko

Z MOTORJEM OKOLI SVETA

Mokrota, življenja mojega krasota (II.)

Hladno postaja, vedno več kosov obleke nosim na sebi in ne več med prtljago. Zimske rokavice sem že zdavnaj vzela v uporabo. In toplih prostorov se ne izogibam več. Vsaj zaenkrat ne. Florida je še daleč.

Nič več ne nergam, ko prepogibam šotorsko platno, ki ga moram ožeti, preden ga porinem v nahrbtnik. Je pač tako. Če je le mrzlo, ve-

trovno, vlažno in megleno, je to pravo razkošje. Le da ne dežuje. BMW se sicer ne pritožuje, se pa jaz. Potrpežljivi in vzdržljivi sopotnik je. Doslej sploh nisem vedela, kako uporaben pripomoček za kampiranje je lahko motor.

Ko se tako na večer raztovorim in me čaka sestavljanje leteče hiše, kurjenje ognja in čiščenje čelade, mi vedno priskoči na pomoč. Sicer ne gre v goščo nabirat dračja, ker se to v Ameriki ne počne. Celo kaznivo je! Če hočeš ogenj, moraš kupiti treske, vejevje in polena na recepciji ali v priročni trgovini, če jo imajo. Saj veste, Američani in tista strašna bolezen, da morajo na vsakem koraku kaj zaslužiti.

Tudi šotora še ne zna postaviti. A zvesto stoji meter ali dva vstran, ter sveti s svojo močno halogensko žarnico, da je kaj. Nikoli ne ostanem v temi, tudi če mi odpovedo vse baterije, ki jih nosim s seboj (težko verjeti, a tudi to se je že zgodilo).

Obcestni jarki so čudovita narava

DOMOVI NA KOLESIH

Ko sem se prvič prebudila v pravem, organiziranem turističnem kampu, sem imela še ves dan smejalne vaje. Ameriški upokojenci so dobro organizirana in dobro situirana skupina turistov, ki po upokojitvi zapravlja prigarane dolarje na potovanjih.

Morali bi videti, kakšni so njihovi šotori, avtomotovi in prikolice. Nekateri bivajo v njih, ne da bi imeli pravi dom.

"Ko sem bil še mlad, sem delal. Nisem si privoščil dopusta, a veliko sem zaslužil," mi je pojasnil Don, ki sem ga srečala nekje na severu Maina, blizu kanadske meje. "Poletje navadno preživim tukaj, pozimi pa se preselim na Florido. Moj avtomot je prijazna hiša na kolesih, ki mi nudi vse, kar potrebujem. Za razliko od prave hiše mi daje tisto svobodo, da sem danes lahko na peščeni plaži in jutri 500 kilometrov daleč, visoko v gorah. Vse moje premoženje potuje z menoj."

Ni bil edini. Težave so se kuhale v računalniku, tako da se nekaj dni nisem mogla povezati z internetom. Pa se mi je ponudila teta Judi, urejena šestdesetletnica. Rekla je, da je s Floride. Ne vem, kaj naj to pomeni. Morda je bila tam rojena. Kje živite, pa je najbolj neumno vprašanje, ki ga takim ljudem lahko postaviš. Jasno je bilo, da na kolesih, ki se kotalijo čez cel kontinent.

Vsa našminkana in dišeča je stopila iz svoje hiše, gotovo več kot deset metrov dolgega bivališča na kolesih.

"Ne skrbi, dete," je zamahnila z roko in me povabila v svoj dom.

ELEKTRONSKA POŠTA

"Tudi jaz nimam pravega doma," je rekla veselo in nič je ni skrbelo. Njena

zlatnina okoli vratu, zapestij in prstov je jasno pravila, da je nima kaj skrbeti ... "Malo sem tu, malo tam in da me sin sploh lahko izsledil, imam elektronsko pošto," je nadaljevala. Na razkošni pisalni mizi ni bil le najmodernejši in ultra hitromisleči računalnik, ampak tudi barvni tiskalnik in kup dodatne opreme.

Ob mraku so se leteče hiške ameriških upokojencev spremenile v kičaste škatlice. Okoli njih so razobesili barvne lampijone, zastavice in bleščče trakove. Le moj temno zeleni šotor se je izgubil v prvem mraku in neopazno potonil v spanec, ne da bi ga kdo, razen mene, sploh opazil.

Drugače je seveda z rdečim BMW kompaniom, ki je pravi "eye catcher" (magnet za oči). Marsikateri mimoideči par oči se obesi nanj ali vsaj na ekstitično registrsko tablico. Če sem klepetavo razpoložena, je dovolj, da sem v bližini in radovedneži mi delajo družbo. Gorje, če se mi ne da pogovarjati.

Prenočevanje v podobnih kampih ni ravno po mojem okusu. A kadarkoli me noč porine v tako zatočišče, se na moč zabavam. Vedno srečam zanimive ljudi in prijazne potujoče duše. Všeč mi je miselnost priletnih šotoriščnikov, ki živijo bližje naravi, brez desetih TV sprejemnikov in treh mikrovalovnih pečic okoli sebe. In seveda možnost, ki jo izkorišča velik del starejše populacije, da se po upokojitvi ne prepusti počasni smrti ob varnem zapečku. Živijo poti in razpotja, veliko pa jih prisega, da se je pravo življenje sedaj šele začelo.

DOBRI LJUDJE SO POVSOD

Nekega jutra, ko sem že pred šesto prezračila spalno vrečo in se po kratkem jutranjem teku ob sedmih že veselila

nekaj natipkanih strani besedila v malem računalniku, sem bila deležna male pozornosti, ki mi vedno polepša dan. Sreča se mi je nasmehnila v obliki velikega piškota in skodelice vroče kave. Tako me zalezuje dobrota tistih, ki imajo to, kar pogrešam sama.

Dobra stran organiziranih kampov je ta, da se vsem živim smilim že zaradi težkega motorja in vedno mokrega šotora. Tako se le redko primeri, da se v kampih prehranjujem sama. Vedno se najde kdo, ki me povabi na zajtrk, kosilo ali pokovko, ki ogreje premražene dlani.

Nemalokrat se je naredilo, da me je vreme zadržalo v kampu za nekaj dni. Ne morem vam povedati, koliko mi je pomenilo, ko so me ljudje povabili, da šotorim na njihovem in prihranjen denar, ki bi ga sicer odštela za parcelo. Večina kampov se plačuje na prostor, ki ga zasedeš, ne na število oseb ali šotorov, oziroma vozil. Tako pa primem svojo bajto in jo odnesem drugam. Ni kaj, praktično, da je kaj!

Ugotavljam, da so cene ameriških kampov v povprečju podobne. Večina se jih giblje med deset in dvajset ameriških dolarji na noč. Razen v Arcadii, najbolj obiskanem ameriškem narodnem parku, kjer moraš zraven šotorišča plačati še vstopno takso v višini treh dolarjev za vsak dan bivanja. Divje kampiranje (backcountry camping) ponujajo le nekateri narodni parki. Zaradi varnosti je potrebna prijava in čekiranje. Vse večje zanimanje za tak način življenja v naravi sili naravovarstvenike k omejevanju števila divjih kamperjev. Priporočajo vnaprejšnje rezervacije.

Saj pravim, nekateri pač znajo služiti denar na trmastih. Kljub relativno visokim cenam še vedno raje osta-

nem na kakršnemkoli šotorišču kot v motelski sobi. Čeprav je tu, na severu, že rumeno- in rdečelistnata jesen, čeprav postaja z vsakim dnevom občutno hladneje, je narava še vedno najlepša, ko jo opazuješ izpod šotorskega platna. Pa tudi, če se greješ z ognjem, za katerega dražje te je stalo tri dolarje ...

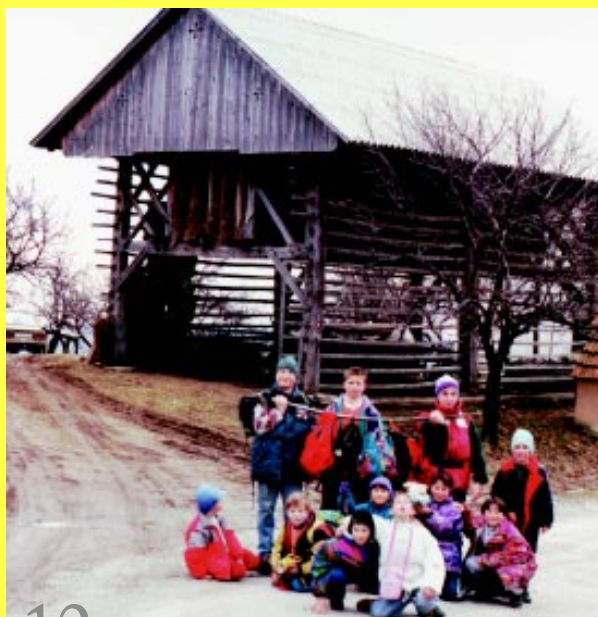
(se nadaljuje)

Bernarda B. Pulko

Bash Bish Falls, Massachusetts

taborOV SVĚT

Slaba udeležba na vodovih akcijah

Taborovemu svetu že teče voda v grlo. Nekateri prej zagnani pisci so svoje poslanstvo popolnoma zanemarili, vendar na srečo ne vsi. V tokratnem svetu smo svetnike povprašali o resničnem problemu, ki ga ima tabornica iz čete Porečanov, Šmihel. V četi je 36 MČ-jev in če organizirajo izlet, pohod, piknik ali kakšno drugo akcijo, je na začetku veliko zanimanje, udeleži pa se je le malo članov. Zanimal jo je vzrok in možnost odprave tega problema.

Edini odgovor je poslala Vera Pirnat - Pinky, ki pa na žalost ni navedla, v katerem rodu je. V svojem kratkem in jedrnatem odgovoru pa svetuje:

Očitno vodniki sami niso dovolj zainteresirani za akcije oziroma svojih članov za akcijo ne navdušijo dovolj. Meni se je vedno obneslo, če sem kot vodnica odšla k svojim članom na dom in se pogovorila o akciji z njihovimi starši. Tako so bili starši zanesljivo obveščeni, pa še dober stik sem navezala z njimi. Če so se starši strinjali z akcijo, so potem sami poskrbeli, da se je njihov otrok akcije zanesljivo udeležil.

Matija

Hrana je izredno pomembna. Če ljudje na tekmovanih sploh ne bi jedli, bi bil odziv množic povsem običajno hvaljenje. Toda taborniki na tekmovanih moramo jesti. In čez hrano se moramo pritoževati, da bo naslednjič vsaj enaka, če ne že boljša. Pa gremo k stvari.

Kdo se ne spomni zadnje številke zletnega Rumenege daljnogleda? Kdo se ne spomni Matjaž E.-jevega udarnega (alias zavarujemo vegetarijanske pravice) članka? Čeprav obstaja izredno močna povezava med Matjažem E., ki je napisal tisti članek, in Matjažem E. iz RBK Slovenske Konjice, na Bračičevih dnevih ni plapolala niti ena zastava z listom solate. Očitno (citiram zletni Rumeni daljnogled, št. 5) slabiči "biljoedi" še niso vstali in je dotični dan še zelo daleč, saj niti idejni oče vegi solatolistnih zastav svojih groženj ne jemlje resno. Šalo na stran.

Zgolj kruta usoda je hotela, da se je na dan zbiranja zvečer v diskoteki blizu prenočišča tekmovalcev znašel Vlado Kreslin. Podatkov o omejitvi starosti za ogled še nimamo, znano pa je dejstvo, da nekateri tja niso šli. Kot so to bili RMT-jevci, razočarani ker organizator ni pripravil organizirane zabave ter so bili prepuščeni sami sebi, ki so vzeli stvar (beri kitaro) v svoje roke in igrali pozno v noč. Različica nezabave iz ust tabornika RPEJ Zagorje je drugačna - zabava je bila pripravljena, vendar ni bilo interesa - stvari ni v roke vzeli nihče.

OKC Rumenege daljnogleda informacije sicer še zbira, po prvih neuradnih podatkih pa je bila na progi ugotovljena prisotnost rdečega, gibajočega se objekta, ki naj bi slišal na ime Katra, po domače Rozi. Kljub izrednemu naporu se nekateri tekmovalci niso mogli upreti in so objektu sledili. In glej. Pripeljal jih je tja, kamor so želeli. Pravzaprav je bila Rozi nuja, saj so zastavice na KT rahlo spominjale na tiste prečudovite dogodke okrog 29. novembra, pa še tako skrite so bile (ni to sam namen iskanja KT!?!), da je mnogo tekmujočih imelo velike težave z iskanjem. Da težav neka-

terih tekmujočih ob iskanju mesta zbiranja sploh ne omenjamo.

Zgodba "insajderov"

Neznošno željo po izpovedi so začutili Urban, Martin in tabornik, neznošno željan izraziti svoje večinoma negativno mnenje o tekmovalcih, po imenu Aleš iz RBK Slovenske Konjice. Njihovim tegobam skoraj ni bilo konca. Ne samo, da so zelo malo spali in bili pre-

pihani ter skoraj prehlajeni. Tudi malica je zamujala, pa še premalo jo je bilo. In ko bi se lahko v miru spočili na KT, jim zlobni tekmovalci niso dali miru. Le zakaj? Pa še Mariborčanke iz XI. SNOUB se niso držale časovnice. So pa osrečili dve RMT-jevki, ki so jima ponudili piškote in kavalirsko odprli steklenico pijače.

Na razglasitev se je čakalo kot vedno, le nekateri si niso mogli kaj, da ne bi potožili, da pač na dvorišču, kjer čakajo, ni koša. Drugi so z mesarsko natančnostjo opazovali našitke in občudovali izbor barv. Brez negativnih komen-

tarjev ni šlo. Med čakanjem so se nekatere ekipe že odpravile domov, ne da bi počakale na razglasitev. Strašno.

Čudovit dan se je skoraj končal. Po kratkem pogovoru in usklajevanju informacij z RD-jevci Matjažem E. sem mu speljal še dva našitka in zapustil prizorišče letošnjih Bračičevih dnevov.

Za konec pa še

Udeležba bi bila veliko večja, če ne bi ZTS na ta dan organizirala posveta načelnikov. Zdaj je samo vprašanje, kdo si je stvar izmislil prej. ZTS:RBK?

Matija

Taborova redovalnica

Bračičevi dnevi so si, po intenzivnem posredovanju Matjaža E., prislužili pozornost press skupine RD Slovenija, ki je bila zaradi posveta načelnikov izredno okrnjena, tam pa sem vendarle bil. In ocene ...

V taborovo redovalnico je ocene prispevalo 54 tabornic in tabornikov, vseh skupaj je bilo na Bračičevih dnevih približno 100. Ocenjevali so, kot že na ROT-u, vreme, hrano, organizacijo, težavnost, pokrajino in podali še splošno oceno. V ospredju sta spet

vreme in pokrajina, ki sta v redovalnico prispevali štirici. Malo pod njima, vendar še vedno z oceno štiri, sta organizacija in splošna ocena. Ocene tri sta si prislužila težavnost in hrana, pri kateri je bilo odstopanje ocen tudi največje - za 1,3 ocene navzgor in navzdol.

Nekateri ocenjevalci so bili zelo radodarni, saj je povprečje ocen slabe tretjine ocenjevalcev nad štiri, povprečje slabih dveh tretjin pa nad tri. Šest nesrečnežev, skoraj natančno desetina ocenjevalcev, je s povprečjem pod tri skoraj ubilo čarobno vzdušje. Največ najzlahtnejših ocen si je prislužila pokrajina. Največ nezaželenih ocen, tistih ravnih, je dobila hrana. Le zakaj?

Matija

Obvezna literatura:

Ferligoj, A.: Osnove statistike na prosojnicah

Tonej, M.: Excel datoteka z obširnimi analizami

Ocenjeване kategorije						
Vreme	Hrana	Organizacija	Težavnost	Pokrajina	Splošno	
4,09	2,83	3,94	2,87	4,19	3,85	
Zaključene ocene						
4	3	4	3	4	4	
Standardni odklon						
0,54	1,27	0,6	0,78	0,78	0,52	

Kjer pamet nekaj velja!

HERMES SoftLab

Litijska c. 51, 1000 Ljubljana

tel.: + 386 61 1865 200

fax: + 386 61 1865 270

<http://www.hermes.si>

ALI JE MOGOČE **OGENJ** ZANETITI TUDI TAKOLE?

IZZIV LETOŠNJEGA POLETJA

(na fotografiji je samo dim in kljub reku "kjer je dim, je tudi ogenj", tega plamenčka ni hotelo biti).

Gotovo ste v taborniškem življenju, polnem dogodivščin, že kdaj poizkusili zanetiti ogenj s pomočjo trenja lesa ob les? Pa vam je to tudi uspelo? Meni še ni, zato me ta izziv še čaka. Moram pa priznati, da sem to že večkrat poizkušal - in to neuspešno. Ker pa smo taborniki trmaste narave, to poizkušamo znova in znova. Ker je

pred nami čas poletja, taborjenj, hajkov in bivakiranj, je to odlična priložnost, da se poizkusimo v tej večini starih Indijancev. Dobra navodila so ključ do uspeha in taka sem našel med naslednjimi vrsticami. Podrobno si jih preberite in sprejmite ta izziv (svoj uspeh pa dokumentirajte na fotografijah ali videu).

..... in potrpežljivo ali nepotrpežljivo čakala, da se je izdivjalo neurje. Nazadnje so se potoki spremenili v kaplje, tuljenje viharja v šumljanje; med oblaki, ki jih je razganjal veter, so se zableščali otočki sinjega neba in narava je bila spet mirna in prijazna. Toda joj, kako mokro je bilo vse! Ogenj je seveda ugasnil in premočena je bila skoraj vsa zaloga drv. Quonab je iz majhnega zaboja vzela suhe smrekovine, poiškal netilo in jeklo s kremenom, toda na žalost: netilo je bilo mokro in neuporabno.

Takrat še ni bilo vžigalic. Da so zanetili ogenj, so uporabljali kremen in jeklo s kremenom, toda pri tem je bilo najvažnejše netilo. Torej ne bosta mogla napraviti ognja; vsaj tako je mislil Rolf.

"Nanabošo je plesal," je dejal Indijanec. "Ali si videl, kako je z drevesoma delal ogenj? Tako je učil že naše dede, in mi delamo tako še danes, če nimamo lažjih pripomočkov belega moža."

Quonab je iz suhe smrekovine izrezal dva kosa, eden je bil 3/4 palca debel in 18 palcev dolg, okrogel in na obeh koncih zašiljen, drugi pa 5/8 palca debel in ploščat. V to ploščato deščico je napravil žlebiček, na koncu žlebička pa izvrtal majhno jamico. Iz ukrivljene trdne palice in iz srnine kite je napravil lok, poiškal košček grčave borovine in z noževo konico tudi v to izdolbel jamico. S tem je bila priprava za pravljanje ognja narejena; treba je bilo samo še pripraviti dračje in dobiti nadomestek za netilo. Pest drobnih smrekovih ostružkov in smrekovega lubja je stisnil v dva palca debelo kepo in tako dobil netilo. Zdaj je bilo vse pripravljeno. Tetivo loka je enkrat ovil okoli dolge palice, konico vtaknil v jamico ploščate deske, grčavi kos borovine pa položil na gornjo konico, tako da je palica imela oporo. Nato je lok počasi in mirno sukala sem in tja, dokler ni vrteča se dolga palica ali sveder začela iz jamice izmetavati v podlago kadečo se črno moko. Indijanec je zdaj lok hitreje sukala, da se je še bolj kadilo in se je žlebiček napolnil z lesno moko. Zdaj je lok odložil, s pahljanjem kupčku lesne moke dovajal zrak, da je zažarela, položil nanjo smrekovo netilo in previdno pihal predenj, dokler niso zaplapolali plamenčki, in kmalu zatem je v vlgvamu zagorel ogrevajoč ogenj.

Od trenutka, ko je Indijanec nehal sukati lok, pa do vzplapolanja plamenčkov ni potekla niti minuta.

Tako so Indijanci delali ogenj. Rolf je o tem velikokrat slišal in imel to na pol za pripovedko. Kako se napravi ogenj, ni bil še nikoli videl. Po knjigah, ki jih je bral, je človek potreboval za to eno ali dve uri trdega dela, nemalo spretnih prijemov in potem še nekaj sekund.

Tudi te večšine se je kmalu naučil in v poznejših letih je imel priložnost, da je kazal, kako se napravi ogenj, Indijancem, ki tega niso več znali ter uporabljali samo še kremen in jeklo belega moža.

Odlomek je iz knjige Rolf Gozdovnik, Ernesta Thompsona Setona.

V dneih, ko pišem te vrstice, je zima še enkrat pokazala zobe. Prvi pomladni dan ni bil pomladni, pač pa zimski, toda zima kljub vsemu nima upanja. Zanesljivo jo bo pregnala pomlad, ki je hkrati tudi čas, ko se celo zimski zaspanci odpravijo v naravo. Četrty letošnji Tabor je verjetno razgrnjen pred vami ravno nekaj dni pred prvomajskimi prazniki. Resnejše enote imajo(-te) že podrobno razdelan načrt prvomajskih akcij (glej tudi Tabor 3/97 in 4/97). Večina med vami se jih bo udeležila. Kdor se ne bo udeležil taborniške prvomajske akcije in v tem trenutku še nima vsaj idejnega načrta za daljši izlet, bo verjetno ostal doma. Takšnim namenjam dva predloga za krajši izlet.

SNEŽNIK (1796 m)

Že večkrat sem želel napisati kakšno vrstico o Snežniku, ki je zaradi svoje lege prav zanimiv vrh. Danes, glede na to, da je v članku na drugem mestu, le na kratko.

Snežnik se nahaja na južnem koncu Slovenije, kakšnih 15 km vzhodno od Ilirske Bistrice. Z vrha je v jasnih dneh izreden razgled vse od Velebita, preko Kvarnerskih otokov, obale Istre, do Dolomitov, Julijskih in Kamniških Alp. Vidimo lahko skoraj vso Slovenijo in še del Hrvaške. Na vrhu je Koča na Snežniku, ki ima 25 ležišč in jo upravlja PD Ilirska Bistrica. Vzpon na Snežnik je lep v vsakem letnem času. Osebnost sem ga že večkrat obiskal. Zanimiv je tudi v turno-smučarskem smislu.

Izhodišče in dostopov je več. V zim-

skem času in tudi pomladi, ko se v snežniških gozdovih nahaja še precej snega in se prebujajo medvedje, je najprimernejši dostop s Sviščakov (1242 m). Sviščaki so velika jasa sredi širnih gozdov. Jasa je polna počitniških hišic. Tu se nahaja Planinski dom na Sviščakih, ki ga upravlja PD Ilirska Bistrica. Verjetno zaradi dveh smučarskih vlečnic in že omenjenih počitniških hišic je cesta na Sviščake iz Ilirske Bistrice vsako zimo redno pluzena, kar je seveda razlog, da so Sviščaki izhodišče za vzpon na Snežnik v snežnih razmerah. Dobro označena pot nas od tod pripelje na vrh Snežnika v zimskem (pomladnem) času v približno dveh urah. Orientacijsko najbolj zapleten je začetek med počitniški-

Turni smučar pri znamenju sredi gozdov

Izhodišče: v snegu Sviščaki, v kopnem Leskova dolina (oboje dostopno z avtomobilom) oziroma v primeru kombiniranja z avtobusi grad Snežnik, toda tedaj izlet postane dvodnevni
Časovnica: celotna tura s Sviščakov 3.30 - 4 h, celotna tura iz Leskove doline 6 ur, izlet s pričetkom pri gradu Snežnik (oziroma pri postaji najbližjega avtobusa) - dvodnevni
Težavnost: v vseh letnih časih lahek izlet, poti so večinoma dobro označene
Primernost: najdemo lahko ustrezno kombinacijo za vse in vsakogar, MČ-je lahko npr. peljemo poleti s Sviščakov in spoznamo pot za zimski izlet s PP-ji
Vodniška literatura: M. Črnivec in C. Praček - Turni smuki, tudi novi turno-smučarski vodnik založbe Sidarta; zemljevidi v Atlasu Slovenije in verjetno se lahko najde še kaj

mi hišicami, vendar lahko tod povprašamo za smer. Najstrmejši je zadnji del vzpona.

Poleti in jeseni je lepši vzpon na Snežnik iz Loške doline. Izhodišče je lahko grad Snežnik (600 m, vas Kozarišče, avtobus v smeri Stari trg pri Ložu, najbližja postaja cca 2 km od gradu) oziroma Leskova dolina (792 m, gozdarsko naselje), 11 km po cesti od grada Snežnik.

KAMNIŠKI DEDEC (1583 m)

Kamniški Dedec je resda visok le 1583 m, vendar je že zaradi svoje lege (in tudi oblike) prav gotovo pravi visokogorski vrh (vsaj za naše domače razmere). Nahaja se na skrajnem jugozahodnem koncu grebena Zeleniških špic. Zeleniške špice sem že omenjal v tej rubriki in zato ne bom ponovno dolgovalil z njihovim predstavljanjem (Tabor 11/96). Toda zakaj se povzpeti na Dedca? Naj naštejemo nekaj razlogov. Zato, ker je vrh samotni in brezpoten, kar mu daje poseben čar. Zato, ker (vzporedno s prvim razlogom) vzpon ni posebno zahteven v tehničnem smislu in ni kondicijsko (pre)naporen. Zato, ker je treba imeti nekaj smisla za orientacijo (in taborniki se znamo orientirati). Zato, ker nekaj skal v zadnjih metrih še dodatno začini dan skromnemu obiskovalcu gora. Zato, ker nas vrh nagradi z bogatim razgledom. Upam, da sem vas prepričal.

Svoj pohod začnemo pri Domu v Kamniški Bistrici (601 m), kamor nas pripelje avtobus. Z avtomobilom se lahko povzpemo še višje. Toda izlet na Dedca je kar prekratek, čega ne začnemo prav pri domu. Nato sledimo markirani poti na Kamniško sedlo. Dobro uro kasneje smo v Klinu, kjer označena pot zavije levo v breg. Mi pa ostanemo na položnejši široki poti, ki še naprej poteka vzporedno s strugo Sedelščka. Kakšnih sto metrov dalje, ko široka pot, na kateri se nahajamo, zavije ostro levo nazaj proti sedlu, se spustimo v strugo in jo na najprimernejšem mestu prekoračimo. Na drugi strani poiščemo dobro lovsko stezo, ki nas v četrto ure pripelje do lovske kočice na višini 1150 m. Razgledna klop pred kočico nas naravnost vabi k počitku. Od kočice naprej ni niti neoznačene poti, toda podrobnejši pogled razkrije kar nekaj sledov predhodnikov, ki počasi postajajo pot. Začnemo naravnost navzgor in kmalu rahlo levo (SV) v neizrazito gozdno grapico. Vrh nje zavijemo rahlo desno (JV) in nato v levo (SV) proti izraziti samotni skali v gozdu. Za skalo se držimo slemena (JV), ki nas privede

na neizrazit in nerazgleden Črni vrh (1470 m). Slemenu sledimo še dalje proti vrhu (SV) mimo mravljišč, dokler med drevjem ne zagledamo vršnih skal. Najbolje je zdaj zaviti desno (V) in prečiti pobočje do stranskega slemena ter se po njem povzpeti v levo (S) nazaj proti vrhu. Tik pod vrhom naletimo na strmejši skalnat žleb, kjer moramo malo poplezati.

Z vrha imamo čudovit razgled. Kamniške Alpe severno od nas imamo kot na dlani. Pogled je odličen za spoznavanje gorstva. Pravi kontrast severne strani je pogled na jug, proti ljubljanski kotlini in daleč na jug, vse do Snežnika. Sestopiti je najvarneje po isti poti.

Izhodišče: Dom v Kamniški Bistrici (601 m, dostopen z avtobusom)

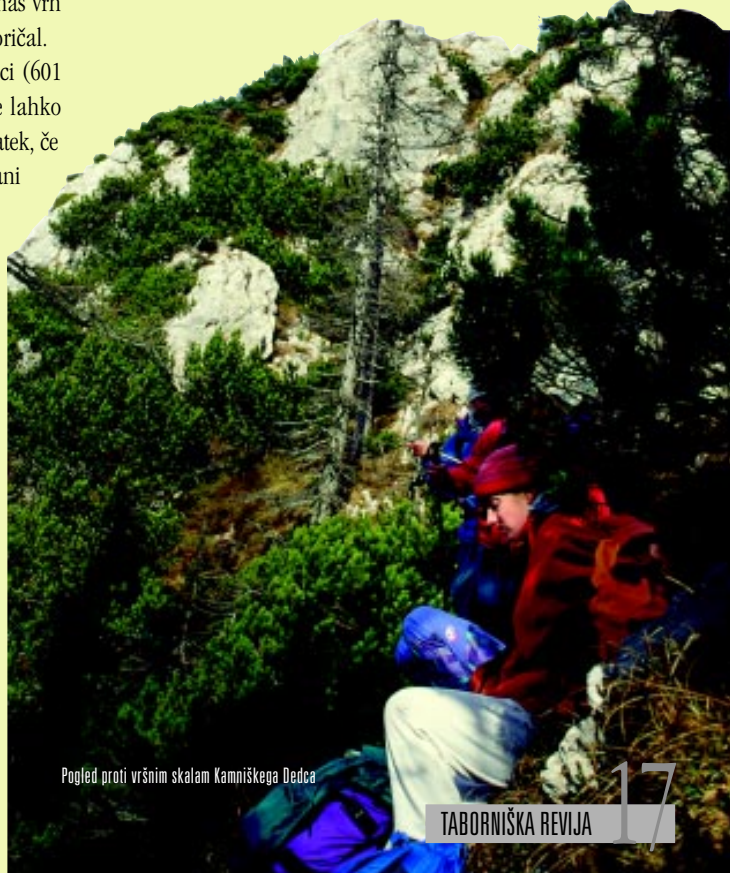
Časovnica: Kamniška Bistrica - lovska kočica 1.30 - 2 h, lovska kočica - Kamniški Dedec 1 h, Kamniški Dedec - Dom v Kamniški Bistrici 2 h; skupaj vzpon 2.30 - 3 h; sestop 2 h; celotna tura skupaj 4 - 5 h

Težavnost: lažje brezpotje, potreben je smisel za orientacijo, priporočljivo v kopnem

Primernost: Zanimiv izlet mlajših PP-jev ali celo starejših GG-jev v spremstvu izkušnega(-nih) vodnika

Vodniška literatura: vodnik Kamniške in Savinjske Alpe; vodnik Grintovci - Južni pristopi; zemljevid Grintovci 1:2500

ALBATROS

Pogled proti vršnim skalam Kamniškega Dedca

KONEC SVETA?

Primož

Asteroidi običajno ne zbuja posebnosti, vsaj dokler kateri izmed njih ne zagrozi s trčenjem v Zemljo. Potem pa kar naenkrat vse zaskrbi za usodo Zemlje. Na to temo je bilo napisanih že mnogo romanov in posnetih filmov. Veliko asteroidov in njim podobnih predmetov je že padlo na Zemljo v vsej njeni zgodovini in veliko jih še bo. Zaradi njih so izginile z Zemlje cele biološke vrste, med drugim verjetno tudi dinozavri. Pa so Zemljo naselile druge vrste in življenje je cvetelo dalje. Sedaj kraljuje na Zemlji samozvani Homo Sapiens, ki vsaj misli, da si je podredil naravo in njene zakone. Misli, da je nekaj posebnega v celi zgodovini vesolja, in misli, da zanj veljajo zato drugi zakoni.

No, Homo Sapiens je celo tako pаметen, da zna razmišljati o svojem koncu in ga predvidevati, če zato obstaja kakšna "grožnja". Celotno dejavnost Homo Sapiensa je usmerjeno k predvidevanju njegovega konca in tehnologiji, s pomočjo katere bi spremenili končno usodo (zdravstvo, genetika, zakonodaja, politika). Če ni zunanjega sovražnika, poskrbijo ti prebivalci za svoj konec kar sami. Organizirajo na primer kakšno svetovno vojno, ali pa vržejo na primer kakšno bombo na Hirošimo. Ta vrsta - Homo Sapiens namreč, je celo tako nora na svoj konec, da tudi če ni vojn, uničuje svoj bivalni prostor, uniči na primer kakšen rajski otoček na Pacifiku ali pa se kar sama zastruplja z lastnimi odpadki (izpušni plini, jedrski odpadki, ...). Je celo tako pametna, da je odkrila, kaj povzroča ozonsko luknjo in ve, da če se bo ta luknja večala, bo Sonce v nekaj desetletjih scvrlo vse živo na Zemlji.

Toda kaj ljudem ta pamet pomaga, če zato nič ne ukrenejo. Morda pa res potrebujejo "sovražnika od zunaj", da bodo končno nastopili enotno, končali z medsebojnim podtikanjem in uniče-

vanjem in se končno res zamislili nad svojo usodo. Morda je taka grožnja iz vesolja kot je asteroid 1997 XF 11 kar prava. Asteroid, ki meri v premeru 2 km, naj bi po nekaterih izračunih 26. oktobra 2028 treščil v Zemljo. Asteroid je decembra lansko leto odkril astronom Jim Scotti, kmalu za tem pa so bili dani že prvi izračuni o njegovi tirnici. Izkazalo se je, da se bo oktobra 2028 lahko nevarno približal Zemlji, seveda pa gre za izračune z relativno zelo velikim pogreškom. Za dobo 30 let je za tak asteroid možno izračunati položaj z odstopanjem 300.000 kilometrov (razdalja Zemlja - Luna). In če pomislimo, da je premer Zemlje le 6.000 kilometrov, vidimo da še ni pretiranega razloga za paniko, vendar ne smemo pozabiti, da možnost še vedno obstaja. Še manj pa je seveda možno izračunati, na kateri kraj na Zemlji bo asteroid padel (če sploh bo). Očitno Bog poskrbi za "grožnjo" tudi takrat, ko jo ljudje potrebujemo!

VODA NA LUNI

V začetku tega leta je NASA začela s projektom detaljne raziskave luninega površja, imenovanega Clementine. S

pomočjo vesoljske sonde, ki bi krožila okoli našega naravnega satelita, naj bi prestregli obilo podatkov in slik, ki bi govorili o značilnosti luninega površja. Po sedmih tednih kroženja v lunini orbiti je sonda odkrila že kar nekaj zanimivosti. Morda najbolj nepričakovano odkritje je pojav vode oziroma bolje rečeno vodnega ledu na področju luninih polov. Ugotovili so tudi, da je več tega ledu na luninem severnem polu - kar dvakrat več, kot na južnem. Znanstveniki predvidevajo, da je voda prišla na Luno ob bombardiranju raznih kometov in meteoritov v dolgi lunini zgodovini. Voda bi lahko prišla prav ob nadaljnjem raziskovanju Lune in vesolja, saj bi jo bilo dovolj za potrebe morebitne baze in jo ne bi bilo treba voziti z Zemlje.

NA EVROPI TERMALNA VODA

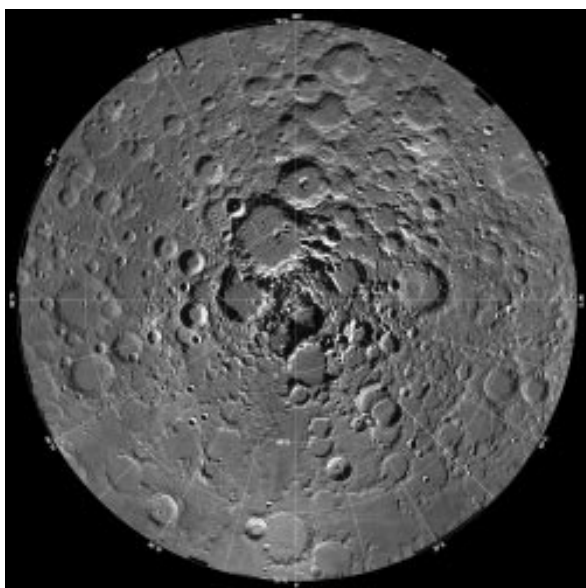
Še en zanimiv projekt je, ki ga vodi NASA. To je vesoljska sonda Galileo. Ta je že dolgo na poti po širnem vesolju, zadnje njeno odkritje pa je termalna voda na jupiterovi luni Evropa. Evropo je krstil že Galileo Galilei, ko je s svojim daljnogledom prvič pogledal Jupiter.

Asteroid 1997 XF 11 grozi Zemlji

LUNINE MENE:

prvi krajec	03.04.1998	ob	22:20
ščip	12.04.1998	ob	00:25
zadnji krajec:	19.04.1998	ob	21:54
mlaj	26.04.1998	ob	13:43

Na luninih polih se v obliki ledu zadržuje veliko vode. Na sliki je lunin severni pol.

Jupiter se namreč že v manjših daljnogledih vidi kot ploskvice, okoli katere krožijo štiri lune: Io, Evropa, Ganimed in Kalisto. Vsak dan so drugače razporejeni, zato je že Galileo pravilno sklepal, da krožijo okoli Jupitra. Od tu tudi njegov sklep, da se Zemlja vrti, zaradi katerega je skoraj gorel na grmadi. Slika prikazuje detajle na Evropi. Kot kaže gre res za izredno komplicirano strukturo ledu. Led je nastal potem, ko je iz globin Evrope v obliki vrečka pritekala termalna voda in na mrzlem površju zamrznila. Na sliki razdalja med dvema vzporednicama predstavlja približno 1 km. Med njimi pa so črni madeži, ki bi lahko bili še aktivni vrečki.

Detajli z Evropine ledene površine

SAJ NI RES, PA JE!

Francoski astrolog Michel de Nostradame ali bolje ime, ki je bolj znano: Michael Nostradamus je dobro poskrbel za strah dvajsetega stoletja. S svojimi zelo točnimi napovedmi prihodnosti je presenetil tudi največje skeptike. Že v 16. stoletju je pravilno napovedal Napoleonove zmage, francosko revolucijo, drugo svetovno vojno in Hitlerja. V svojih verzih je napovedal hladno vojno med SZ in USA, ter kasneje nekega diktatorja s področja Bližnjega vzhoda (Husein). Konec tisočletja je opisal kot obdobje kriz, boleznin in lakote (predvsem zaradi okužene hrane). Potem naj bi sledilo tisto, kar človeštvo najbolj skrbi - konec sveta. Zaskrbljujoče je to, da je večina njegovih napovedi neverjetno točnih ...

ZNANE IZJAVE

Iz nas ne govori samo modrost, marveč tudi blaznost stoletij. - Nevarno je biti dedič! (Friedrich Nietzsche)

Vodniška Mrzlica

Spoštovane tabornice in taborniki, zgodilo se je zimsko vodniško srečanje tistih aktivnih vodnikov, ki so prestali vodniške tečaje MZT oz. njihove prehodnike od leta 1992 naprej. Zgodilo se je predvsem z namenom izmenjave izkušenj in idej ter predstavitve nekaterih tem, ki na tečajih morda niso dovolj poudarjene, za vodnika pa so zelo pomembne. Dejstvo, da dobre tretjine udeležencev srečanja na tečajih nismo nikoli videli, seveda ni nikogar motilo, postavlja se le vprašanje, zakaj toliko vodnikov nikoli ne vidi vodniškega tečaja. Ampak to ni več stvar tega članka.

Stvar tega članka je zgodba o popotovanju skupine ljubljanskih tabornikov (povsem slučajno samih vodnikov) z jutranjim vlakom v Trbovlje, o vrnitvi s popoldanskim vlakom naslednjega dne in o (skoraj) vsem, kar se jim je pripetilo vmes. Pa začnimo na ŽP Trbovlje, čakajoč na kombi in Čebelo. Ob pre-

ganjanju časa so nekateri postali Supermani (nekateri so imeli več kot očitne predispozicije za to), ostali so ostali na nižjih razvojnih stopnjah. Kakorkoli že, kombi in Čebela sta prispela, kombi se je napolnil z nahrbtniki in tremi Supermani ter odpeljal ledenim dogodiščinam naproti. Nemotorizirana družicina je pričela svoj strumni pohod skozi Trbovlje s prečkanjem ceste na prehodu za pešce in se takrat še ni zavedala, da je s tem dejanjem sprožila pomembno tradicijo (prehodov je sledilo še sto-petsto) ... Seveda pohod ni minil brez dobrega dela – pomagali smo ubogemu staremu povešenemu težkemu betonskemu koritu za rože, da je spet v vodoravnem stanju ponosno zrl v lepote Trbovelj in njihovih slikovitih tovarniških poslopij. Le-te smo si ogledovali tudi mi, medtem ko smo iskali vhod v rudnik, prečkali cesto na različne načine,

klepetali v nedogled in hodili kar naprej naravnost – do križišča. Ker nismo bili prepričani, katera pot je prava, da ne omenjam rahle utrujenosti, smo na križišču čakali na vrnitev kombija, vmes pa si privoščili sok, kavico – da bo dal želodček mir.

Kombi je seveda prišel iz tiste smeri, od koder smo prišli tudi mi (Malder že raziskuje skrivnost), se napolnil s polovico "pešadije" in odvihral v višino. Preostala polovica je z lastnimi močmi grizla v vzpenjajoči se asfalt, dokler se ni kombi (začuda kar hitro) vrnil ponje, jih zaprl vase in jih brez predsodkov premetaval do »parkirišča«. Po izstopu smo vsi izvedeli, zakaj je prvič porabil tako dolgo, da je prišel nazaj: pot je bila rahlo zaledenela, šofer Marjan pa ne tako rahlo trmast. Sedaj smo za spremembo še malo peščili, prišli do kupa nahrbtnikov (hvala Supermanom za

požrtvovalnost), si jih zalučali na hrbte in se spopadli še z zadnjo strmino. Sedaj so nam gospoda organizatorji že razkri- li, kje pravzaprav smo: **ZIMSKO VODNIŠKO SREČANJE NA MRZLICI, 7. – 8. FEBRUAR 1998.**

DRAŽBA NAJBOLJŠIH VODOVIH SREČANJ

Zadeve so urno stekle: razporeditev po sobah, čajček, mavrica, kosilo, prihod Kulija in Grege (vodji delavnic poleg Vaneta), igra iskanja naslovov časopisnih člankov okoli koč s sledečim iskanjem taistih naslovov v časopisu, delavnice (disciplina, delo z vzgojno težavnimi otroki, priprava akcije), prihod Saše in Maruše (ki sta si mimogrede ogledali še Kum), ročna dela (Mateja si je spet umazala roke), kitara, klepetanje itd. Ker je bilo zanimanje za delavnice zelo veliko, so trajale nekoliko dlje, kot je bilo načrtovano, tako da nam Simona žal ni uspela predstaviti novega, vodniku bolj prijaznega načina letnega načrtovanja vodovih srečanj. Pa na naslednjem srečanju! Program je bil pač

natrpan: po večerji je sledila dražba najboljših vodovih srečanj (vsak udeleženec je moral prinesiti na listku napisano svoje najbolj uspelo). Rezultat: vodnikom GG očitno ni pametno podariti veliko denarja, ker ga znajo zelo hitro zapraviti... Sicer pa: vsaka skupina je morala iz kupljenih srečanj sestaviti program rodu, ki naj bi ustrezal osnovnemu programu (ja, tistemu v vijoličasti knjižici). Strokovna žirija je ocenila, da si vsi trije »novi rodovi« zasluzijo poskusno dobo članstva v ZTS, čez kaki dve leti pa se lahko pričnejo pogovori o polnopravnem članstvu. Večer je minil ob kitari, taroku in klepetu. Za popestritev je poskrbel oskrbnik koč, ki je prišel skupaj z nami zapet Belo snežinko, nato pa se je pridružil kvartopircem. Spat so odšli nekateri že zgodaj, nekateri bolj pozno, tistim najbolj zagretim pa je uspelo zatisniti oči za cele tričetr ure.

BEGUNSKA DRUŽINA

Naslednje jutro nam je postreglo z zajtrkom in dejstvom, da še isti dan sle-

di odhod (šmrk!), pa smo zato toliko bolj zagreto sodelovali v igrici Begunska družina, kjer so udeleženci spoznavali vse zamotane poti in pasti birokracije ter okusili na lastni koži težave, na katere lahko naleti kdorkoli, sploh pa tujec v neprijaznem oklepu tuje države. Skratka, igrica ima globoko sporočilo in priporočamo, da se v njej preizkusijo tudi poklicni birokrati. Morda bi bilo potem kaj bolje...

No, po igrici je sledilo pakiranje in odhod. Nепreklicno smo zapustili prijazno kočico na Mrzlici in jo odpusjali v dolino. Kombi je spet prevažal nahrbtnike in pohodnike po etapah; pomagala mu je Saša s svojim lastnim štirikolesnikom. Rojeni pohodniki smo spet guli gozdarje s hojo (nekateri so kar prehitevali od energije), dokler ni kombi polovil še vseh ostalih. Na koncu je ulovil tudi nas in v nasprotju s skrbmi smo bili na ŽP Trbovlje vsi zbrani že slabo uro pred prihodom vlaka. Čas smo pregnali s pisnimi pohvalami, pripombami in predlogi za naslednja vodniška srečanja (Simona bo pridna in bo vse upoštevala) ter s starimi dobrimi igricami (Sončki so utrpeli lažjo poškodbo). Malo pred prisopihanjem vlaka je šefica Simona poskrbela za lastne solzice z iskrico za slovo, čisto zares pa smo se poslovili v podhodu na ljubljanskem kolodvoru.

V imenu vseh 11 članov vodstva, 8 vodnikov GG, 18 vodnikov MČ in 3 ostalih razglašam to vodniško srečanje za najboljše vodniško srečanje do naslednjega in vabim tudi ostale vodnike, da se nam pridružijo in začutijo tisti pravi vodniški utrip.

Blaž

Kako je bilo nekoč ...

Skavtski priročnik

Pred dnevi mi je prišel v roke Skavtski priročnik za II. red, kot del neke zapuščine in redkost v že tako skopih ostankih skavtske literature. Z zanimanjem sem ga prelistal. Zahteve za II. red so bile takšne:

Skavt je moral poznati pravice in dolžnosti državljanov; poznati je moral skavtsko ideologijo, higieno, prvo pomoč; moral je znati uporabljati skavtski korak, redovne vaje, pionirstvo, topografijo, znati se je moral na taborjenju; pomembne naloge so bile poznavanje narave, plavanje, signalizacija, igre in telesne vaje ter ročne spretnosti.

Zanimivost priročnika je čas izida (april 1944), izdala in založila pa ga je Triglavska četa Zlatorogovega stega. To je bilo v času nemške okupacije Slovenije in znak, da so skavti, čeprav v omejenem obsegu, tudi v tem času delovali, in kot mi je znano, daleč proč od kakršnega koli sodelovanja z okupatorjem.

Prva poglavja so prežeta s slovenstvom in spodbujanjem skavtov, da koristijo svojemu narodu in državi morda še preko običajne mere ... Bratstvo, ljubezen do bližnjega, viteštvo, čast, poslušnost in skromnost pa so bile zaželeni lastnosti skavta. Predvsem bratstvo med narodi in med skavti. Viteštvo je bila takrat lastnost, ki je dandanes ne razumemo več (morda pa se razumevanje vrača). Viteštvo skavta in njegova čast je v tem, da nikdar ne stori kaj takega, kar bi žalilo koga drugega ali pa bi omadeževalo ime dru-

gega človeka. Skavt ne prelomi obljube!

Cilj skavtstva je, piše, naj bi zemlja postala za vsakogar prijeten kraj življenja, človeštvo bi tu živelo v miru ...

Ostala poglavja so le nekoliko dopolnjena iz predvojnih časov.

Kot kaže, bi morali poznavalci zgodovine skavtstva pri nas posvetiti nekaj pozornosti tudi medvojnemu času.

Dušan Novak

INVAZIJA NA MARIBOR (nadaljevanje iz prejšnje številke)

Končno je Invazija na Maribor dobila strateško in urejeno ime. To ni kakšen razkuštrani Peščeni vihar ali blatni in mokri Overlord ampak primerno urejen in snežno čist TUDI NAŠEGA BOMO LEPO POČESALI IN VPISALI!

Na prireditvi bomo mariborski taborniki s skupnimi močmi, v strogem centru mesta in Mestnem parku, predstavili taborniško organizacijo in svetovno skavtsko gibanje. Mariborčanom bomo pokazali, da smo taborniki urejeni ljudje s prečko na glavi, z domiselnimi idejami in pretanjenim občutkom za sočloveka in naravo. V soboto, 18. aprila 1998, se bomo ob 8.30 zbrali, v zlikanih taborniških srajcah in s temeljito prišitimi gumbi, na trgu Svobode, odkoder se bomo razpršili po mestu orientirat, katapultirat in splavarit. Vmes bomo v parku polepšali formo vivo, zavezali pentljo velikemu okrogloličnemu spomeniku, generalu Maistru bomo okračili konja, odigrali Človek ne jezi se v živo, pridno informirali Mariborčane o tabornikih, se preizkusili v panogah mnogoboja ter čisto na koncu nahranili race in labode. Ves dan se bomo trudili biti to kar smo, na mariborskim meščanom prijazen način, da bodo lahko opazili, da lepo počesani taborniki v mestu ob Dravi še vedno opravljamo svoje poslanstvo, sebi v zabavo in skupnosti v prid. Z vsemi strateško počesanimi informacijami in očiščenimi ušesi za predloge vam je na tel. št. 417-416 na voljo I. higienik prireditve Tudi našega bomo lepo počesali in vpisali - Črnc.

Z GLAVNIKOM IN KRTAČO DO NOVIH ČLANOV!

Vabilo na razstavo

Rod bistriških gamsov iz Kamnika vabi vse tabornike in tabornice na ogled razstave o delovanju taborniške organizacije na Kamniškem, ki bo odprta od 23. 4. do 1. 5. 1998 v prostorih kulturne skupnosti Kamnik nad kavarno Veronika v Kamniku. Otvoritev razstave bo 22. 4. 1998 ob

18.30 uri. Kamničani bodo obenem obeležili tudi 35. obletnico, odkar so se vodi iz kamniške občine, ki so začeli z delovanjem v letu 1960, združili v takratno Četo bistriških gamsov.

Razstava bo odprta vsak dan od 10. - 12. in od 16. - 19. ure. Za vse nadaljnje informacije in najavo skupin pokličite na telefon (061) 811 623 (Irena Mavrin) ali pa (061) 815 042 (Vesna Cvek).

Taborniški pozdrav!

Uprava RBG

UPOŠTEVAJ 13. ZAKON: TABORNIK IGRA KOŠARKO!

Nikar mrzlično ne iščite vaše izkaznice, če niste povsem prepričani o številu taborniških zakonov: to je le razpis petega Taborniškega košarkarskega turnirja (**TAKT '98**). Ta edina taborniška košarkarska zabava bo letos potekala na osrednjem košarkarskem zbirališču v Kranju, to je v kranjskem športnem parku (ob Olimpijskem bazenu). Poleg zanimivih košarkarskih dvobojev vam obljubljam: različna tekmovanja, našitke, hrano, pijačo, glasbo ter glavno atrakcijo letošnjega turnirja **EKIPO MEDIJSKIH ZVEZD**, kot so Gojc, Veso, Zoran Predin in ostali. Z njimi se boste lahko pomerili v marsičem, predvsem pa v košarki. Prav tako boste zopet deležni polno nagrad, bolj urejene statistike, pokalov, sodnikov z licencami, novih prijateljstev s skavti iz tujine in mogoče še kakšnega presenečenja. Tekmovalni sistem še ni določen (odvisno od števila prijav), starostna kategorija in spol pa tako nista pomembna (ponavadi igrajo PP-ji in mlajše grče).

IN ŠE OSNOVNI PODATKI:

DATUM: 9. MAJ 1998

KRAJ: ŠPORTNI PARK KRANJ

ŠTEVILO IGRALCEV: 5 DO 10 (LAHKO TUDI VEČ)

ŠTARTNINA: 1400 SIT/OSEBO

PRIJAVE: JAKA BEVK-ŠEKI, C. 1. MAJA 61, 4000 KRANJ, TEL: (064)328-638 ali BINE LOGAR-SKUTA, ŽUPANČIČEVA 37, 4000 KRANJ, TEL: (064)326-546 do 15. aprila 1998.

ŠTARTNINO PORAVNAJTE NA ŽIRO RAČUN RODU

STRAŽNIH OGNJEV: 51500-678-000-0083606 (**S PRIPI-SOM "ZA TAKT"**).

POSEBNA PROŠNJA: ČE IMATE MOŽNOST DOBITI LASTNE DRESE S ŠTEVILKAMI, BI VAM BIL ZELO HVALEŽEN.

Šeki

ŠTPM '98

OKOLICA VELENJA,

8. - 10. 5. 1998

Rod jezerskega zmaja iz Velenja vas vabi na tradicionalno tridnevno tekmovanje **Še Ta Počasnemu Mine**, ki bo potekalo od 8. do 11. maja 1998 v širši okolici Velenja. Zbor ekip bo ob 15.00 uri v Topolšici in sicer na parkirišču pred hotelom Vesna (Terme Topolšica). Avtobus vozi v smeri Topolšice vsakih 20 min čez polno uro in potrebuje do štartnega mesta približno 40 minut.

Rodovi lahko tekmujejo z več ekipami (več nas bo, boljš' bo). Mladoletni udeleženci naj imajo s sabo izpolnjeno potrdilo, ki ga lahko najdete na dnu prijavnega lista. Polnoletni udeleženci tekmujejo na lastno odgovornost. Z zrebanjem štartnih števil bomo pričeli ob prihodu vsake ekipe od 14.00 dalje.

Tekmovanje bo v glavnem potekalo po veljavnih pravilih ŠTPM-ja, ki jih je izdal RJZ (januar 1998), opozarjamo pa na nekaj **točk:**

- ekipe tekmujejo v dveh starostnih kategorijah: baby face kategorija: 14 - 17 let oz. letniki 1981 - 1984 senior kategorija: od 18 let naprej oz. letniki 1980 in starejši;
- kategorije niso ločene po spolu, za vsako gozdovnico, popotnico ali grčico pa se ekipi prišteje 50 točk (ženska ekipa = +250 točk);
- ekipe spijo v šotorih, ki jih ekipe prinesejo s seboj (z zbirnega mesta jih bo na bivak dostavil organizator);
- orientacija se začne že v petek, in sicer do bivaka, ki bo v petek in soboto na istem mestu. V soboto bodo ekipe lahko opremo pustile na bivaku;

· način točkovanja je prirejen (naloge in točkovanje ste rodovi dobili po pošti, najdete pa jih tudi na internetovi strani Čete vzhajajočega sonca v okviru ZTS-ove predstavitve);

· v primeru kršenja taborniškega kodeksa, bo ekipa diskvalificirana.

Potek tekmovanja:

petek: prihod ekip do 15.00, prijave ekip in žreb štartnih števil od 14.30 do 15.30, začetek tekmovanja ob 16.00:

orientacija (pet KT), bivak, dejavnosti na bivaku;

sobota: start od 7.00 naprej, 17 KT, dejavnosti na bivaku, skupni večer ob ognju (tekmovanje v improvizaciji);

nedelja: start od 7.00 naprej, orientacija (štiri KT), kosilo na cilju, razglasitev rezultatov do 15.00.

Oprema, ki jo ekipe potrebujejo za ŠTPM, je: šotor, armafleks, spalna vreča, kotliček in jedilni pribor, dodatna hrana (za bolj lačne), pribor za opravljanje nalog na KT, zaželen je tudi glasbeni instrument ...

Štartinina znaša 10.000,00 SIT na ekipo in zajema stroške organizacije, hrano (večerja in čaj v petek, zajtrk, sendvič in pijačo za na pot, sestavine za golaž v soboto, zajtrk in kosilo v nedeljo), našitke, majice in nagrade za najboljše ekipe.

Prijave pošljite do 30. aprila 1998 na naslov: Andrej BRAČIČ, Koželjskega 1, 3320 Velenje (tel.: 063 852-370). Pri njem dobite tudi vse dodatne informacije. V prijavi poleg imena rodu in kategorije, v kateri boste tekmovali, navedite tudi ime, priimek, naslov in telefonsko številko vodje ekipe.

Prijava velja samo ob predložitvi potrdila o plačani štartinini, ki jo nakažite na žiro račun št. 52800-678-82037, sklic na št. 98. Za drugačen način plačila se dogovorite s kontaktno osebo.

Pridite in s svojo prisotnostjo obogatite našo akcijo!

Pričakujejo vas Jezerski zmajčki!

6. BIČIKLETA ŽUR

Izolski taborniki vabimo vse, ki radi včasih poprimejo za pedala, na edinstveno taborniško tekmovanje BIČIKLETA ŽUR '98. Tekmovanje bo **25. in 26. aprila** v Izoli.

Zbor ekip bo v soboto, 25. aprila 1998, ob 7.00 na taborniškem prostoru nad Izolo (postavljeni bodo kažipotni).

Tekmovanje je namenjeno TABORNIKOM in REKREATIVCEM. Za tabornike je tekmovanje dvodnevno, rekreativci pa tekmujejo le v soboto.

Tekmuje se v dveh starostnih kategorijah: **1. od 15 do 18 let**

2. nad 18 let

En tekmovalc(-ka) v ekipi je lahko leto starejši(-a) oziroma mlajši(-a). Tekmovalci, mlajši od 18 let, morajo ob prijavi predložiti izjavo staršev. Taborniki in rekreativci tekmujejo v soboto v isti konkurenci za **VELIKO NAGRADO RJS** (stari znanci že veste, za kaj gre).

Taborniške ekipe morajo biti tričlanske, medtem ko tekmujejo rekreativci v parih. Ekipe so lahko mešane. Popolnoma ženske ekipe so zelo zaželjene in imajo posebne olajšave pri "fizičnih" preizkušnjah. Na KT je treba rešiti test iz življenja ob morju in prve pomoči, zakrpati zračnico, opraviti večino gurmana, med dvema KT opraviti hitrostno etapo in razna spretnostna tekmovanja, ter še veliko novosti. Tekmuje se na idealen čas, ki ga tekmovalci ne poznajo (to je čas, v katerem progo brez večjih naporov prevozi naše testno 68-letno dekle).

Štartnina ostaja enaka kot preteklo leto in sicer 7.500 SIT na ekipo za tabornike, oziroma 2.200 SIT na osebo za rekreativce. Štartnino nakažite do sobote, 18. aprila 1998, na žiro račun RJS Izola 51430-678-80331 s pripisom "za Bičikleta žur". Po tem datumu in na dan tekmovanja bo štartnina znašala za taborniške ekipe 9.000 SIT in 2.800 SIT na osebo za rekreativce.

Štartnina vključuje: majico, barvne karte, en topel obrok in eno popotnico na osebo za rekreativce, oziroma dva topla obroka in dve popotnici na osebo za tabornike.

Obvezna oprema:

Ekipna - prva pomoč, baterijska svetilka, zvonec ali piščalka, toaletni papir

Osebna - gorsko kolo, jedilni pribor in menażka, rutica (za tabornike), pribor za krpanje zračnic (lepilo in "flike"), zračna tlačilka, rezervna zračnica, izvijač in univerzalni ključ za kolo.

Prijave sprejemamo do sobote, 18. aprila 1998, na naslov **Evelin Kolarec, A. Marušiča 2, 6310 Izola, tel. 066/645-507**, kjer bo mogoče dobiti tudi vse dodatne informacije. Pisne prijave morajo vsebovati ime ekipe in rodu, kategorijo, v kateri namerava ekipa tekmovati, naslov in telefonsko številko vodje ekipe.

Število ekip je omejeno, zato pohitite s prijavi. Taborniki, izkažite se in pridite v krojih.

Taborniški pozdrav!

POZDRAV ZEMLJI - pevski večer sredi Kranja

Tabornike, katoliške skavte in ves ostali živelj od blizu in daleč prisrčno vabimo, da se v sredo, 22. 4.1998, zvečer zgrmejo ob vodnjak na Glavnem trgu v Kranju. Od 18. do 19.30 ure bomo tam ob tabornem ognju praznovali dan tabornikov in dan Zemlje. Program prireditve POZDRAV ZEMLJI je na moč preprost: petje ob kitarah (in drugih instrumentih) ter branje misli o okolju, skavtstvu in duhovnosti. POZDRAV ZEMLJI bo v vsakem vremenu, nanj so v prvi vrsti vabljeni PP-ji in mlajše grče, odprtih rok pa bomo sprejeli tudi vse druge obiskovalce.

Kranjski taborniki

KAM NA ŠPORTNO VADBO!?

Kar pogosto se na Športni uniji Slovenije po telefonu oglašajo ljubitelji športne rekreacije z vprašanjem »kam na to ali ono vadbo«. In res je potrebno kar nekaj iznajdljivosti, sreče in znanja, da veš, kako priti do takih podatkov. Toda tako bo le še do začetka aprila 1998! Od takrat bodo podatki o tem, kam na športno vadbo z LAHKOTO dostopni vsem! Športna unija Slovenije je namreč bazo podatkov o redni in prosti športni vadbi (ki jih je objavila v Koledarju športa za vse 1998) sklenila še dopolniti. Zato vljudno vabi vse panožne in občinske športne zveze, športne zavode in agencije, športna društva in klube, podjetnike in posameznike, da jim s podatki priskočijo na pomoč. Podatke o VSEH možnostih športne vadbe v Sloveniji bodo vpisali na slovenske strani športa za vse, ki se nahajajo na internetu: www.k2.net/sportzavse/. Poleg koledarja domačih in tujih športnorekreativnih in športnoturističnih prireditev, se bo

tam torej nahajal tudi vodnik organizatorjev športne vadbe (društva, klubi), lastnikov oziroma upravljalcev športnih objektov in površin (plezališča, bazeni, trim steze, tenis igrišča, drsališča, kegljišča, štadioni, dvorane, fitnesi, savne, ...). Vzpredno bo tam mogoče najti tudi katalog učiteljev, vaditeljev, inštruktorjev in drugih, ki profesionalno ali ljubiteljsko delajo v najrazličnejših športnih panogah.

Vpis vseh podatkov je seveda BREZPLAČEN! Le malo vašega truda in časa je potrebno vložiti do 30. aprila 1998. Podatke do takrat pošljite na naslov: Športna unija Slovenije, Tabor 14, 1000 Ljubljana, telefon in faks: 061/311-728, 061/13-19-277, e-pošta: sportna.unija@sportna-unija.si.

Brezplačno pa (v petdesetih medijih, ki pokrivajo vso državo) objavljamo tudi vabila in razpise na najrazličnejše športnerekreativne in športnoturistične prireditve. Podatke pa potrebujemo vsaj 14 dni pred prireditvami.

Žiga Černe

Borza tabornih prostorov

- Taborite na Obretanovem

Rod koroških jeklarjev iz Raven na Koroškem obvešča vse zainteresirane rodove, da je mogoče taboriti na tabornem prostoru ob taborniškem domu na Obretanovem. Prostor leži na nadmorski višini 1.000 m v bližini Uršlje gore in je iz Raven oddaljen pol ure vožnje. Prostor z zmogljivostjo do 80 do 100 taborečih ima urejen dovoz in sanitarije, na voljo pa je tudi kuhinja v domu. Cena po dogovoru.

Koroški jeklarji obveščajo vse zainteresirane rodove, da je mogoče najeti tudi njihov taborniški dom na Obretanovem. Dom ima 25 ležišč, opremljeno kuhinjo, jedilnico, učilnico, klubsko sobo in sanitarije, ob domu pa je veliko prostora za izvajanje programa na prostem.

Informacije po telefonu 0602/21-710 /Marjan) in 0602/20-859 (Vinko).

ZADRUGA

- Taborni prostor pri Moravčah

Rod moravske doline iz Moravč obvešča vse, ki bi si želeli taboriti na njihovem prostoru, da imajo še proste termine v juliju in avgustu. Prostor je na lepi lokaciji v neposredni bližini Moravč. Ima urejen dovoz, sanitarije, možnost uporabe kuhinje, tekočo vodo in elektriko.

Zmogljivost: 100 taborečih in velik prostor za izvajanje programa.

Informacije po telefonu 061/731-090 (Silvo) in 061/731-062 (Bojana).

NEPREKLICNO NAROČAM REVILJO TABOR
 IME IN PRIMEK:
 ROD:
 ULICA:
 POŠTNA ŠTEVILKA IN KRAJ:
 NAROČNIKOM PRIZNAMO 20% POPUSTA

Posijite na ZTS - Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana

NetJAMming

Vsi, ki mislite, da je JOTI prvi izkoristil internet kot medij za skavtsko druženje, živite v žalostni zmoti. Že nekaj let nazaj je skupina navdušencev osnovala NetJAM - Mrežni Jamboree, dogodek, ki se ga vsako leto udeleži okoli 400 IRCarjev - skavtov s celega sveta.

Letos smo se jim pridružili tudi mi. Šestnajst najbolj zagreth se nas je v soboto, 7. marca 1998, zbralo v Kibli, mariborskem cyber-cafeju - naši stalni skupinski vstopni točki na internet. Šest ur smo se zabavali, zafrkavali, preganjali in poigravali na kanalih, sproti pa še glasno komentirali dogajanje. Uživali smo.

Ob tej priložnosti je Gaby (gabyžkibla.org) pri-skrbela tudi bota na kanalu #ZTS! Kanal je ostal še naprej aktiven, zato pozivamo vse tabornike:

- Vtipkajte /join #ZTS vsakič ko ste na IRCu!
in prosimo:
 - Ne prevzemajte kanala!
- Se vidimo ... vsaj na JOTI!!!

Črtomir, XI. SNOUB

Program za vodenje članov

Dolgo časa sem upal, da bom to obvestilo uspel spraviti v Tabor, pa ga zaradi čudnih razlogov nisem. Že dolgo časa namreč ponujamo na naši domači strani (<http://www2.arnes.si/guest/krztsrso2/>) program za vodenje članov WinClani. Saj veste kako okorn je stari program iz ZTS, ki dela v okolju DOS. No, pri nas ponujamo program, ki dela v okolju Windows oziroma WIN 95, pa še veliko elegantnejši je. Poleg tega ponujamo še nekaj dodatkov za vodenje članov.

Nekaj rodov ta program že s pridom uporablja. Program je seveda zastoj, vse je narejeno zgolj iz zabave do programiranja. Vse skupaj si lahko ogledate na naši domači strani, če pa bi radi dobili več informacij, se obrnite name.

Škorc, RSO Kranj

Zimovanje na Obretanovem

Taborniki iz Rodu koroških jeklarjev iz Raven na Koroškem so bili na zimovanju v taborniškem domu na Obretanovem. Zimujočih je bilo 31, imeli pa so ravno toliko snega, da so izdelovali pigmejske snežake in opravili celo vrsto taborniških aktivnosti. Med drugim so jih obiskale čaravnice, imeli so zelo strogega ekonomista, ki se je še posebej bal za čokoladice, predvsem pa je bilo veliko dobre volje in lepo vreme. Korošci obljublajo za prihodnji Tabor obširno reportažo s fotografijami.

v zadnjem trenutku:

UKINIMO DAN TABORNIKOV!

Splošno znano je, da Odbor za praznovanje 50-letnice ZTS že nekaj let deluje s polno paro. Kako tudi ne bi, saj se leto 2001 neusmiljeno približuje!

Program osrednje prireditve - brezplačnega zleta 50 najboljših taborniških rodov v neokrmjeni naravi Triglavskega narodnega parka - je pred meseci prispel na naslove izbranih rodov in bil sprejet z navdušenjem.

S slovenskimi kmeti in cerkvijo je bilo že vse domenjeno, da ZTS podarijo 50 hektarjev zemlje in gozdov za taborne prostore in zabavišni park Taboland. Vsi delavci v Sloveniji naj bi se 50 ur dopolnilno urili v taborniških veččinah (za prenos njihovega državnega mnogoboja se že pulita POP TV in Eurosport). Šolarji bi imeli 50 dni dodatnih počitnic, med katerimi bi morali napisati spis z naslovom "Dviga plamen". Naslednji predsednik države se je za nameček zavezal, da bo tabornikom podelil 50 Častnih znakov Republike Slovenije.

Dogovarjanje je šlo kot po maslu, pogodbe so bile tik pred podpisom ... Potem pa se je zastavilo BISTVENO VPRAŠANJE: ZAKAJ BI SPLOH PRAZNOVALI OBLETNICO USTANOVITVE ZTS?! Mar ne bi s tem rušili zgodovinskega dejstva, da je taborniška zveza le podaljšek predvojne skavtske organizacije? Zanikali bi svojo skavtsko tradicijo, ki si jo zdaj tako hladnokrvno prisvaja ZSKSS! Sprijaznili bi se z od komunistov vsiljenim konceptom "izvirnega" taborništva brez duhovnega temelja! Znova bi opletali s "taborniki", "taborništvom" in podobnimi izpeljankami iz kampirnega korena "taborni-" ter v ozadje porivali dejstvo, da smo SKAVTI, da pripadamo SKAVTSTVU in da smo člani SVETOVNE ORGANIZACIJE SKAVTSKEGA GIBANJA!

To opozorilo je prišlo v zadnjem trenutku. Člani Odbora za praznovanje 50-letnice ZTS so opravili dodatne razgovore s kmeti, Vatikanci, sindikati, šolniki in bodočim predsednikom Slovenije. Izkazalo se je, da je šlo pri vsem skupaj ZA ZAROTO, s katero so hoteli ZTS odriniti od skavtskega gibanja in jo prikazati le kot koristno organizacijo za zdravo ŠPORTNO-TEHNIČNO dejavnost! Obljubljeno sodelovanje in pomoč, ki sta se odboru zdela neverjetno ugodna, sta smešna proti temu, kar so tisti partnerji pripravljali za leto 2003, za 80-LETNICO SKAVTSTVA NA SLOVENSKEM. Naj omenimo samo 80 dni skavtskih počitnic proti 50 taborniškim, kar bi šolarje dokončno odvrnilo od ZTS!

Odbor za praznovanje 50-letnice ZTS se je sklenil nemudoma samoukiniti, pred tem pa predlagati:

1. Do leta 2001 naj se ZTS praktično, 22. 4. tega leta pa simbolično, odpove nazivu "tabornik" in začne svojo kratico tolmačiti kot "Zveza tehničnih skavtov". (Nobeno ime ne bi moglo bolj zadeti srčike ZTS.)

2. NUJNO JE NEMUDOMA ONEMOGOČITI VSAKO PRAZNOVANJE 22. APRILA, KI NI IZKLJUČNO VEZANO NA DAN ZEMLJE! (Praznovanje takoimenovanega "dneva tabornikov" zavaja javnost in podcenjuje veliko pomembnejši svetovni dan Zemlje.)

3. Takoj je treba ustanoviti Odbor za praznovanje 80-letnice skavtstva na Slovenskem. (Tako bi prehiteli konkurente.)

TO SEM JAZ

Prijatelj! Neznavec! Človek! Pomisli: ali resnično živiš? Ali se venomer trudiš, da bi ustregel pričakovanjem in željam drugih?...

Za danes in naslednje dni: zgodba iz knjige Roberta Fulghuma *Vse, kar moram vedeti, sem se naučil v vrtcu*.

"Dandanes je glavna tema pogovorov prevoz. Saj ste opazili. Naša vdanost avtomobilu je že pravo čaščenje. Eric Berne je to imenoval priljubljena igra na sprejemih.

Navzlic temu, kar slišite, pravzaprav ne gre za gospodarstvo. Gre za ugled. V Ameriki ste tisto, kar vozite. Pojdite v parkirno hišo in pogledajte. Izvolite.

No, moja stara kripa se je pridružila pokvekam na robu črede. In zdaj bom moral poskrbeti za novo vozilo (nov *imidž*).

Srebrno sivi mercedes, ves oblazinjen z usnjem, bi bil zares pravi zame. Toda banki se ni zdelo, da je to pravi avto. Svetleči črni BMW motor s prikolico je bil nekako praviši zame. Ampak v mestu je zdaj tako malo travnikov, primernih za zabavo. Vozilo VW Rabbit (zajec) je izbrala revija Consumer reports!, ampak jaz nisem ravno zajec. Če bi ga imenoval VW Walrus (mrož) ali VW Water Buffalo (vodni bivol), bi se mogoče zmenil zanj. Chrysler Coupe de Coupes de Coupes tudi ni pravi. Le kdo je lahko zadovoljen z ostankom od ostankov?

Eden mojih študentov mi je svetoval, naj ves denar vložim v mamila. Ostani doma in žpotuj', kolikor ti srce poželi. Ampak ne jaz - s takšnih izletov ne prinašaš živil.

Jasno je, da je modni krik dobro razvit primerek tehnike - nekaj, kar je razkošno, vendar praktično, uporabno in ekonomično. Kot majhen porschejev dostavni tovornjak, ki vozi na toaletni papir. Seveda. Srebrno siv.

Kar si zares želim od prevoza, ni ugled, temveč občutek.

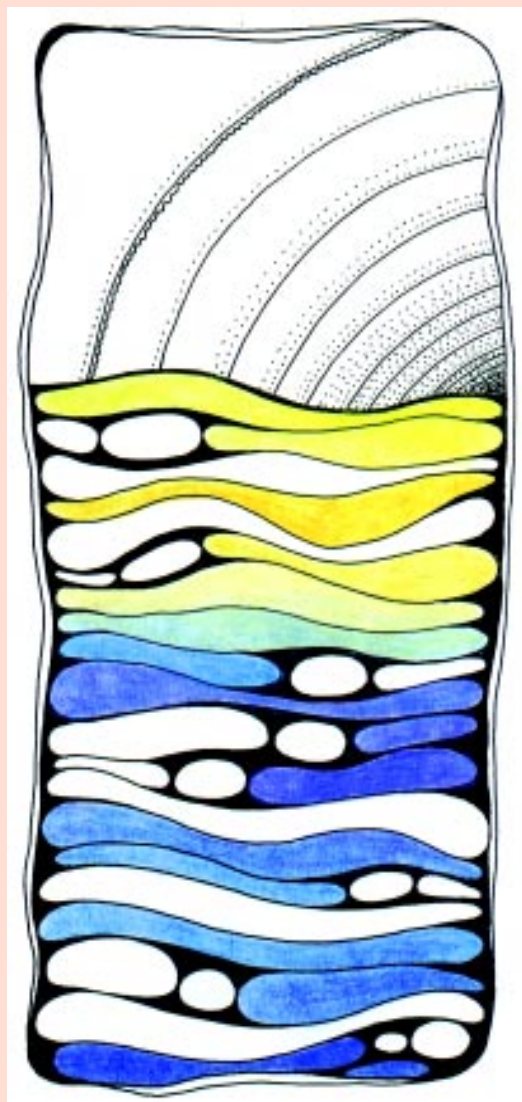
Spominjam se vožnje proti domu nekega poletnega večera na zadnjem sedežu starodavnega fordovega tovornjaka, v družbi dveh osemletnih bratrancev in stricem Roscojem za volanom. Vračali smo se s kovanja in smo zaradi udobja sedeli na zračnicah. Imeli smo nekaj starih odevi in starejšega psa, ki se je stisnil k nam, da bi se grel. Jedli smo čokoladne kekse, pili sladko mleko iz steklenice in na vse grlo prepevali neskončne verzje pesmi Devetindevetdeset steklenic piva na steni.

Na koncu potovanja so bili nad nami zvezde in luna in Bog in sladke sanje.

No, *to* je prevoz. Na takšen način rad potujem. To sem jaz. Če boste slišali za kakšnega primernelega trgovca, mi sporočite."

Veliko iskrenih nasmehov!

Lrga

GLASILA

Pomlad je, ni kaj!

Otoplilo se je tudi v uredniških odborih rodovih glasil. Zima, skoraj brez snega, tabornikom ni preveč zagrenila življenja. Znašli ste se vsak po svoje, tudi na zimovanjih. To je razvidno iz prispevkov, ki ste jih natisnili v glasilih. Najbrž nihče ne dvomi, da vam je bilo povsod, kjerkoli ste že bili, lepo, slovo od prelepih počitnic težko, vendar: saj ni bilo zadnjič! Še boste šli zimovat, pa naj bo takrat narava okoli vas bela ali zelena.

Tudi pozdrave ste poslali na Parmovo. Vedri Prleki, ki so bili na Šmartnem, so takole napisali: "Šotor stoji, ogenj gori, tabornika pa ni, zajčka lovi!" S Slemena so se nas spomnili taborniki Rodu druge grupe odredov iz Celja in Rodu Pogorevc iz Žerjava. "Lahko bi nam priskrbeli vsaj malo snega," so k pozdravom dodali taborniki Rodu Staneta Žagarja mlajšega iz Kranja, iz Rodu Sivega volka iz Ljubljane pa: "Za uspešno zimovanje vam svetujemo čim več objemanja!" Pozdrave smo dobili še od žirovskih tabornikov in Črnih mravov iz Ljubljane pa izviđačev z Reke, ki si želijo veliko srečanj na skupnih akcijah. Vsem hvala za prijazne pozdrave, neuslišano željo in koristen nasvet! Lepo, da ste se spomnili tudi na nas.

Marta

ZOT '98

Spet se je približevalo največje, najboljšo in skratka smrkastično dobro tekmovalje ... ZOT. Ekipe so na večer pred začetkom orientacije nevarno pobjiskavale s svojimi rumenimi očmi, nemirno so udeleženci tekmovalja zadrževali svojo moč in nestrpnost, ki jih je, kljub prizadevanjem, da bi ohranili mirno kri, spreminjala v smešne male karikature. Napetost je tiho, a grozeče pretila mirnosti gorske kočice, ki je predstavljala naše skromno, a trdno domovanje.

V ekipah so bili le elitni člani, tekmovalci, ki so na predhodnih tekmovaljih že pokazali svoje trezno razmišljanje, bistro pamet in hitro odločanje ... le profesionalci, s katerimi ne gre češenj zobati. Vsi tekmovalci smo bili izurjeni do perfekcije in o zmagi so določale stotinke sekunde ...

Zjutraj na štartu nas je s svojimi spodbudnimi (?) monologji poskušala v dobro voljo spraviti četica malih in zadovoljnih Samorastnikov (ki so se odločili zaradi varnosti raje ostati v koči), a kljub njihovem optimizmu je bila vsa stvar sumljiva ... (gotovo je kje kakšna past, mora biti "fora" ...). Ko je

močan moški glas (?!!) zavpil: "Štart!", se je naša ekipa pogumno in brez pomislekov zakadila v surovi sneg in veter ... (za nami so ostali le še dolgi obrazi, presenečeni nad našo eksplozivnostjo). Naša silna eksplozivnost pa je šla kaj hitro rakom žvižgat - zaradi meni neznanih razlogov smo se namreč presenetljivo hitro (po spektakularnem začetku) znašli sredi črnega gozda ..., kjer ni bilo kolovozov ..., le tiho šumenje drevesnih krošenj, zlovešče zavijanje vetra ... A ... težavi takoj najdemo rešitev (o naši bistrosti vendar ni dvoma, saj je ekipo sestavljala zmagovita trojica, kateri nobena uganka ni pretežka, noben sneg previsok, nobena voda pregloboka in nobena nevarnost prenevarna - torej: Maja, Tine in moja malenkost). V hipu naš sokolji pogled ugleda komaj viden kolovoz 50 m pod nami. Spustimo se do njega ... in ključ do uspeha nam je zagotovljen. Odslej gre naša pot le še navzgor.

Priznam ... celo tekmovalje smo se močno trudili skrivati naš naravni talent ... (da ne bi bili drugi tekmovalci spričo očitne razlike med njimi in nami užaloščeni), a nam ni povsem uspelo. Ampak, kdo pa nam to lahko očita ...? Ena od taborniških zapovedi je tudi ta, da tabornik ne laže - in tako tudi mi ne moremo skriti niti ene od svojih številnih vrednot.

Ines Kocjančič-Gazela

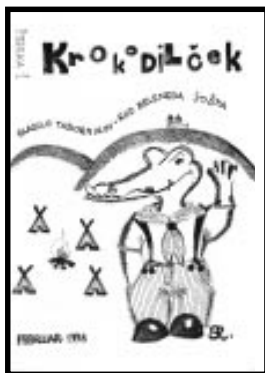

SOKOL, Glasilo Samorastnikov (Ljubljana), marec 1998

Taborniški dom Puščava na Joštu

Dom smo pred nekaj desetletji začeli urejati taborniki, saj je bil skoraj čisto podrt. Brez strehe je bil, samo štiri stene so še stale in ga držale skupaj. Za obnovo je bilo potrebnih veliko delovnih ur, otežen pa je bil tudi dostop - saj je bilo mogoče priti do doma le po kozjih poteh. Kljub vsem težavam nam je z obilo taborniške trme in vztrajnosti uspelo dom obnoviti, s tem pa smo naslednjim rodovom zagotovili bivanje v njem.

Dom je leta 1981 uradno postal last Odreda Albina Drolca, sedanjega Rodu zelenega Jošta. Dom je danes v

KROKODILČEK, glasilo Rodu zelenega Jošta (Stražišče pri Kranju), februar 1998

zelo dobrem stanju, saj ga stalno vzdržujemo, zanj pa še posebej skrbi gospodar Janko Urbanc-Komrdaj. Ob pogostih delovnih akcijah mu na pomoč priskočijo starejši člani rodu.

Povedati je treba, da že težko pričakujemo načrtovano izgradnjo vodovoda, ta projekt pa smo imenovali "Z VODO DO OTROK". Upamo, da nam bo skupaj uspelo izpolniti to dolgoletno željo.

Taborniki RZJ

Praznovanje 30-letnice in slovesna otvoritev hišice

Še dobro, da smo 20. NOT organizirali že lansko leto, saj bi bili trije slavnostni dogodki v dveh mesecih kar preveč. Tako nam letos ostane, da dostojno proslavimo 30 let dela in hkrati predamo v uporabo našo dolgoočeno pričakovano in tako zeleno hišico.

O srednji dogodek bo v soboto, 9. 5. 1998, pred našo novo hišico na dvorišču OŠ Vič na Tržaški cesti. Program se bo začel popoldan ob 16. uri, poskrbljeno pa bo tudi za hrano.

Vsekakor bomo predstavili delo Rodu močvirskih tulipanov v teh 30 letih. Ker nihče od nas nima rad govoričenja, smo se odločili, da predstavimo delovanje rodu z razstavo. Želimo

zbrati čim več fotografij in drugih izdelkov in tako predstaviti preteklih 30 let, zato razpisujemo natečaj za najboljšo fotografijo.

Želimo si, da se 9. maja srečamo vsi, sedanji in nekdanji člani Močvirskih tulipanov, pa tudi vsi, ki so kakorkoli pripomogli, da so Močvirski tulipani to kar danes so.

Rodova uprava RMT

MOSTIŠČE, glasilo Rodu močvirskih tulipanov (Ljubljana), januar 1998

Dvočetni - dvodnevni (2+2) izlet na Mrzlico

Zjutraj ob 9. uri smo se zbrali pred KSP (Krajevna skupnost Prule - za tiste, ki ne živite na Prulah in morda ne veste) in zgodilo se nam je, da smo zamudili vlak! S ČV-ji smo se

igrali igrice. Ko smo v Hrastniku stopili z vlaka, so se MČ-ki odpeljali z avtobusom, GG-ji pa smo odšli peš proti Mrzlici. Pri nekem odcepu smo se razdelili v dve skupini, saj smo hoteli opraviti večino stezosedca. Ko smo po treh urah prilezli do Klobuka, smo bili že zelo utrujeni.

S hojo proti hribu Kal smo nadaljevali po zelo strmi poti in končno prišli do planinske kočice. Ustavili smo se in pojedli svojo že dolgo pričakovano malico. Bili in Džuro sta sklicala zbor in odšli smo naprej proti Mrzlici. Srečali smo precej ljudi, kar naenkrat pa smo se znašli pred strmim klancem. Zagrizli smo se vanj in kot bi mignil, smo bili pri planinskem domu Mrzlica. Za malico smo jedli hrenovke, potem pa smo odšli v sobe, kjer je vsakogar čakala naloga.

Delali smo zastavice s svojimi motivi (vodove zastave), risali in pisali smo o današnjih dogodkih. V koči smo se imeli skratka "kul". Odšli smo v sobo, kjer smo se preobuli, potem pa nas je za večerjo čakal "šmorn". Po večerji smo odšli "na svečo". To je igra, pri kateri ena skupina straži svečo, druga pa jo mora upihnuti. Vsaka od skupin je enkrat zmagala. Bilo je zelo težko priti mimo Mačka (TČ 2). Ko smo prišli pred kočico, smo se igrali "dame in gospode" ter "Jurček se v krogu sprehaja". Zelo utrujene so nas poslali spat, moram pa reči, da jih je še veliko razgrajalo.

Zjutraj so nas zbudili ob 7. uri. Ko smo se oblekli in spakirali nahrbtnike, smo odšli na zajtrk. Vse smo pospravili za sabo, se zbrali v zboru in potem odšli proti dolini. Snežilo je

in deževalo, zato smo vsi prispeli v Hrastnik zelo blatni. Po cesti smo hodili še približno 20 minut, nato pa smo se z avtobusom odpeljali do železniške postaje. Ko smo v Ljubljani stopili z vlaka, je ena skupina odšla v "Mekiča", druga pa proti Prulam. Bilo je zelo v redu in tudi duhovitosti ni manjkalo.

Note

ZMAJJI, glasilo Zmajevega rodu (Ljubljana), marec 1998

ŠTRIP IZ SLOVENIJE ...

... IN OD DRUGOD

SOŠKI MEJAŠI V ZELENI DOLINI MOŽNICE

Iz Nove Gorice se nas je skupina sedemindvajsetih odpravila na zimovanje pri 15 stopinjah Celzija. Naše želje po snegu so skopnele takoj ob prihodu v kočo.

Tako smo zimske olimpijske igre, ki so potekale vsak dan, delno spremenili in izpeljali hokej na mizi, umetnostno drsanje na pesku ter podobno. Gozdovniki in gozdovnice ter tudi starejši taborniki smo slab teden pridobivali različna taborniška znanja kot so ŽVN, učenje orientacije in različnih pisav. Poleg teh pa se je med najzanimivejše dogodivščine zimovanja zapisal izlet v začetek doline, kjer smo našli sneg in se celo kepali. Na pustni torek

smo popoldan izdelovali maske iz časopisov in mokastega lepila, zvečer pa smo izbrali najlepše maske in se sladkali s pustnimi krofi. Verjetno najboljše, kar se je na letošnjem zimovanju zgodilo, je bil nočni pohod z opazovanjem zvezd. Ob enih ponoči smo vrgli iz postelje vse zimujoče (zbudili jih nismo, kajti skoraj nihče še ni spal - isti večer smo imeli zelo razburljiv taborniški casino) in se brez svetilk odpravili iz koč. Po nekaj sto metrih smo se na jasi ustavili in v tišini poslušali gozd ter gledali zvezde.

Zadnji dan v Možnici smo zapolnili z lovom na lisico, kjer smo si pomagali tudi s kompasom. Zaključni večer, ki se je zavlekel v noč, pa je sploh bil "tanaraboljtabuži".

Marko, RSM

ZAKAJ SEM TABORNICA?

Bilo mi je 8 let, ko sem začela hoditi k tabornikom. Vsi so mi pravili, kako so taborniki "fajn", no pa saj nič ne rečem, da niso. Tisto leto sem tudi prvič odšla na zimovanje. Prvič daleč od doma, s prijatelji. Bilo mi je zanimivo, toda preseglo je moja pričakovanja. Nisem bila vajena hoditi naokrog sama, brez staršev, in poleg tega še intenzivno "delati".

Kot sem že prej omenila, so mi vsi prijatelji govorili, kako veselo je pri tabornikih, povedali pa so mi tudi, da so taborniki organizacija, ki drži skupaj in se njeni člani dobro razumejo med seboj. Čeprav to včasih ni tako očitno, mi - taborniki vemo, da je to res. Torej lahko sklepate, da mi je pri tabornikih lepo.

Doslej sem bila na vseh akcijah, taborjenjih, zimovanjih, toda šele sedaj sem začutila, kaj pomeni biti tabornik. Zdaj ra-

zumem besede, ki so mi jih govorili prijatelji, te vrednote medsebojnih odnosov sem namreč spoznala šele sedaj. Zato mislim, da sem tako jaz kot moji sovrstniki vzgled mlajšim, da so in da bodo to spoznali ter vse to prenašali naprej. Vem, da te vrednote izpolnjuje tudi generacija pred mano, kajti odpravljam se k popotnikom in popotnicam in le-te bodo tam gotovo potrebne, saj bom le na podlagi izkušenj, ki mi jih bodo posredovali starejši, postala dobra vodnica.

No, v vseh teh šestih letih pri tabornikih sem se torej imela super in **PONOSNA SEM, DA SEM TABORNICA.**

BELA SLED '98

-imejmo se fajnl!

Da! Spet se je zgodilo in če vas ni bilo zraven ste zamudili eno najboljših taborniških tekem. Letošnja Bela sled, ki je potekala v soboto, 7., in nedeljo, 8. februarja 1998, je pritegnila 26 ekip, njihova zasedba pa kaže, da tekmovanje ni zanimivo le za ljubljanske rodove, saj so sodelovali tudi primorski, štajerski in gorenjski rodovi, z veseljem pa smo pozdravili tudi hrvaške izviđače iz Ogulina.

Bela sled sama se ni bistveno razlikovala od ostalih taborniških tekmovanj (če izvzamemo prvovrstno hrano, število obrokov, prijaznost in ceno). V soboto je potekalo standardno reševanje topotestov, ŽVN-ja in prve pomoči ter letos ne pretežno vrisovanje. Po testih so tekmovalci glasno in zelo nervozno čakali na večerjo, katera je zaradi zahtevnosti priprave zamujala za 10 minut. Vendar pa se je čakanje poplačalo z dunajskimi zrezki, krompirjem, zeleno solato in obilnim princes krofom. S to večerjo je stari pregovor žMoja mama najboljša kuha' izgubil ves svoj pomen. Sledila je nočna signalizacija v mrzli noči in večerni dogodek. Štirje člani

ekipe naj bi se z zavezanimi očmi in s pomočjo usmerjanja petega člana prebili skozi poligon, kar je povzročilo polno dretja, smeha in zabave. Sledil naj bi še nočni počitek, katerega pa so nekateri raje zamenjali za prepevanje na drugem koncu šole ...

V nedeljskih jutranjih urah so ekipe prečkale zelo prometno Celovško cesto (Gimnazija Šentvid leži namreč na napačni strani) in zdaj je šlo zares tudi v orientaciji. Na žalost organizatorja in nekaterih ekip pa se je sedaj zapletlo pri PP-jih. Kot traser proge sem večino dneva hodil po progi in kontroliral, da bi vse "štimalo". Pa sem kaj kmalu naletel na nekaj ekip PP, ki so žalostno razlagale, koliko časa so porabile za iskanje KT2. Kmalu sem ugotovil, da je nekdo malo prekmalu in na napačnem koncu Ljubljane treniral za NOT, sobico pa mu bo odsljed krasila rdeče-bela zastavica. V zagati smo se organizatorji odločili, da nobeni ekipi ne priznamo mrtvega časa za brezupno iskanje, saj nismo mogli natančno ugotoviti, koliko ga je kakšna ekipa resnično porabila.

Moj nasvet: Če nedvomno prideš na mesto, kjer naj bi bila vrisana kontrolna točka in le-te nikjer v okolici ne najdeš, se zanesi na svoje znanje orientacije in naredi opis oziroma skico terena, kjer naj bi kontrolna točka stala in nesporazum se bo tebi v prid razrešil na cilju. Sicer pa naj bi bilo to znano vsem, ki so se vsaj nekajkrat udeležili različnih tekmovanj. Da pa v naslednjih letih ne bi prišlo do podobnih komplikacij, bomo zgornje vrstice zapisali tudi v propozicije. Potrudili pa se bomo tudi, da bo čim več kontrolnih točk živih, mrtve pa bomo postavili le nekaj ur pred samo orientacijo.

Na progi so se ekipe zagrizeno sprijele z različnimi nalogami: strelja-

njem z zračno puško, skico pod kotom, mnskimi poljem, signalizacijo, prihodom pod kotom in hitrostno etapo. Ekipe so se pri opravljanju nalog zelo potrudile in na organizatorja naredile lep vtis. Izjema temu pravilu je bila le skica pod kotom, ki so si jo ekipe vzele malce prelahko.

Po prihodu na cilj so mnoge ekipe izrazile nenavaden občutek imenovan lakota. Organizatorji smo jim z veseljem postregli z sendviči s šunko ter tako zapravili še zadnji tolar, načeli pa smo tudi finančna sredstva Zmajevga rodu (sendviči namreč niso bili vključeni v stroške štartnine). Ekipe so lahko svojo slabo ali dobro voljo po orientaciji izrazile v pisni anketi. Rezultati ankete so bili pozitivni, zvedeli pa smo, da je bila tekma super, vendar pa je bila proga za najmlajše morda malce pretežka. Rezultate ankete bomo seveda upoštevali (lažje proge za GG, še obilnejši zajtrk, večerja bo ostala še vedno tako obilna in dobra, tekma pa bo potekala s petka na soboto). Vse ekipe so na koncu prejele kulinarčne nagrade, najboljše ekipe so prejele lepe pokale. Nagrade sta prispevala JATA in SLOVENIJAVINO, za kar se jim iskreno zahvaljujemo. Organizator se zahvaljuje še vsem tekmovalcem, kontrolorjem in Gimnaziji Šentvid.

Pipi, ZB

EN OČKA, EN 86-LETNI SKAVT, DVA RODOVA IN 90 ZIMUJOČIH (GLUHIH OTROK ŽAL NI BIL)

Rambo in Malus

Skupno zimovanje Rodu stražnih ognjev in Kokrškega rodu je bilo nekaj izrednega. Bilo nas je ogromno, odlično smo se razumeli, program je bil raznolik ... Zimovanje, o katerem je treba napisati nekaj več.

EN, DVA, TRI - MIMO JE PET DNI!

Na pusta in na dan ustanovitelja, 22. februarja 1998, smo se naše mljene podobice skobacale na dva avtobusa, ki sta nas (okroglo 70 RSO-jevcev in 20 KR-ovcev) skozi oblačno nedeljsko jutro odpeljala proti Velikim Blokam. Bloke se nahajajo le nekaj kilometrov proč od Cerknice, koder se je poleg nas na znamenitem pustnem karnevalu ustavilo tudi ogromno drugih obiskovalcev.

Še preden se je karneval dobro razživel, smo že morali naprej - v Dom pod Liscem na Velikih Blokah. Popoldne je lokalna glasbena skupina za GG-je in PP-je pripravila rock koncert, preostali del dneva pa je minil v pripravih na večerni program. Izdelovali smo kostume, plakate in pripravljali zabavne točke za posamezne države (Madagaskar, Čile, Francija, ...), kajti zvečer smo imeli na programu "Svetovno Evrovizijo". Evroviziji sta sledili zgodbica o Bi-Piju in prisega. Ob znameniti pesmi "Dan je šel", s katero se poslovimo od dneva, smo morali našo verigo razprostrti skozi dve prostora, tako veliko nas je bilo.

Pika Skelovička - Ker je bil pust, smo se na zimovanje odpravili kar naše mljeni.

Naslednji dan nam jo je zagodlo vreme, zato je načrtovani izlet odpadel. Dopoldan smo potem preživeli v različnih interesnih skupinah, imeli pa smo tudi gozdno šolo. Po počitku se je zjasnilo, zato smo odšli na daljši sprehod. Zvečer smo bili zaposleni s Kimovimi (ugotavljanje okusa, vonja, zvoka, tipa, urjenje spomina) in drugimi igrami. Dosežene točke so lahko ekipe nato vnovčile na javni igri "Človek ne jezi se".

Torek je minil še hitreje, s poldnevnega izleta smo se vrnili prijetno utrujeni in se po daljšem počitku pripravili na večerni program - pustno poroko. V vsakem vodu smo morali nekoga naše mljiti v določen pravljичni lik. "Televizijci" so medtem pripravili kratke ljubzenske zgodbe za naše mljene pare. Primer take zgodbice: Superman naredi vse, da bi se poročil s Superbabico in podedoval njeno bogastvo, malo prepozno pa ugotovi, da je babica nesmrtna! V

Burja in Šargi sta prvič organizirali veliko taborniško akcijo, se pri tem zares izkazali - in se zraven še krasno

Zimovanje je povezoval projekt "Dobro delo". Vsakdo je poskušal vsak dan napraviti nekaj dobrega za druge - lahko je, na primer, pustil sporočilo ali darilce pri "Drevesu dobrih želja". Skupinska dobra dela: MČ-ji so napisali kartice gluhim otrokom, GG-ji so kot natakariji MČ-jem postregli večerjo, PP-ji so eno uro nadomeščali vodnike. Novinarsko dobro delo je bilo posebno glasilo "Lep pozdrav!", ki smo ga poslali vsem tistim, ki niso mogli biti z nami. Sicer pa, dobro delo - zase! - je opravil vsak, ki se je tega zimovanja sploh udeležil.

Naš Miloš sredi verige ob pesmici "Dan je šel".

Kekec in Mojca nastopata na pustni poroki.

"Umetnostno drsanje", ena od disciplin na olimpijskih igrah.

skečih so nastopili nič hudega sluteči našemljenci, ki so morali po najboljših močeh improvizirati po prvič videnem scenariju. In odlično so se znašli, bilo je noro zabavno!

Predzadnji dan smo se zopet porazdelili v različne interesne skupine in se pripravili na popoldanske olimpijske igre, ki so izpadle kot največja atrakcija zimovanja. Spretno smo jih prilagodili pomladnim razmeram (se še kdo spo-

minja zimovanj s snegom?) in vse so požele salve smeha. Bob je bil skupinski tek po ozki progji skozi gozd, skoki so bili telemarki z gugalnice, snowboard je imel kolesa in tako naprej.

Nato nas je z obiskom razveselil Puggy, ki pa se je oglasil le v toliko, da nam je prikazal diase iz Čila. Vodniki so se ta čas pripravljali na večerni program - osrednja senzacija sta bila moški in ženski striptiz, v katerih so bile vloge ravno zamenjane. Vžgala je tudi kmečka aerobika, na male tabornike pa je velik vtis naredil še obisk dedka Mraza Miloša, ki je vsem razdelil čokolade.

Zimovajoči so se potem po domu podili do ranih ur. Nekateri so pesali, drugi peli, tretji se lovili, nič novega za poslednjo noč, v kateri je dovoljeno skoraj vse.

Zadnji dan smo le še spakirali, pospravili, pojedli, podelili priznanja in odšli domov, komaj čakajoč, da se čez dva tedna znova srečamo na ogledu diapozitivov.

VSE PREJ KOT OBIČAJNI UDELEŽENCI

Zimovanje bo postalo znamenito tudi zaradi dveh nenavadnih udeležencev. Prvi je bil očka enega od medvedkov iz Kokrškega rodu, ki se je prijavil na zimovanje (to je za RSO-jevce nekaj nepredstavljivega). Drugi je bil Miloš Miovič, 86-letni predvojni skavt iz Maribora, ki smo ga povabili, naj gre z nami in pomaga pri projektu "Dobro delo".

Oba posebna gosta sta se izredno dobro vklopila v dogajanje, se vživela v naš živžav, kot da sta od nekdaj zraven, in uživala med nami. Mi pa z njima. Vzljubili smo ju.

S seboj smo hoteli vzeti tudi skupinico gluhih otrok, pa se naše in njihove počitnice niso ujemale, tako da smo izpeljavo te lepe ideje prestavili na poletje.

ZIMOVANJE V MARTINJ VRHU

Taborniki RODU ZELENE SREČE iz Železnikov smo med zimskimi počitnicami že tretje leto organizirali petdnevno zimovanje v stari leseni šoli v Martinj Vrh. Ker ni bilo snega, smo se morali odreči zimskim radostim in program prilagoditi bolj pomladnemu vremenu.

Vodniki smo odšli v Martinj Vrh dan pred ostalimi, da bi pripravili šolo za sprejem mladih tabornikov. Ti so se nam pridružili naslednji dan popoldne, veseli in zadihani po prehojeni poti iz Megušnice, do koder jih je pripeljal avtobus. Po namestitvi smo takoj začeli s programom gozdne šole, povečerjali, večer pa popestrili s kvizom. Prvo noč marsikdo ni veliko spal, saj je bilo doživetje in pričakovanje preveč vznemirljivo, posebno za tiste, ki so bili prvič od doma.

Bujenje in telovadba naslednje jutro sta bila precej naporna, toda po zajtrku so bili že vsi pripravljani za "Igre brez meja". Ta dan je bil pustni torek in popoldne je minilo ob pripravi kostumov, mask in drugih rekvizitov potrebnih za večerni ples v maskah. Nekaterim so uspeli izvirne maske in preživeli smo lep pustni večer. Sredino dopoldne je starejše zaposlilo z izdelavo stražnega stolpa, drugi so se šli različne igre in pripravljali program ter darilca za popoldanski obisk pesnice Neže Maurer. Nekaj lepih in zanimivih ur smo preživeli z njo, ji odigrali lutkovno igrico in po intervjuju z njo osvojili večino novinarja. Potem smo za rekreacijo skočili še na Koprivnik, večer pa zapolnili z

oddajo Res je Resman! Naslednji dan smo preživeli v naravi. Postavili smo bivače, ognjišča in po vodih skuhalo oba, eno boljše od druge. Proti večeru nas je obiskal Simon Demšar in nam ob diapozitivih pripovedoval o poti s kolesom po severni Ameriki. Večer je bil namenjen zaobljubi MČ, zaprisegi GG in krstu ob stražnem stolpu. Naslednje dopoldne smo s pisanjem in risbami dokumentirali doživetja, spakirali, pospravili po šoli in okolici ter se v zgodnjih popoldanskih urah odpravili proti domu.

Letošnjega zimovanja se je udeležilo 21 osnovnošolskih tabornikov ter 10 vodnikov oz. članov vodstva rodu. Taborniki so bili navdušeni in jim je čas prehitro minil. Tudi organizatorji smo zadovoljni, ne samo zato, ker je bivanje minilo brez nesreč, ampak zato, ker so naši tabori, skupaj z izkušnjami in brezmejno otroško domišljijo ter pripravljenostjo za sodelovanje, vsako leto boljši in zanimivejši.

Quick in Žuža, RZS Železniki

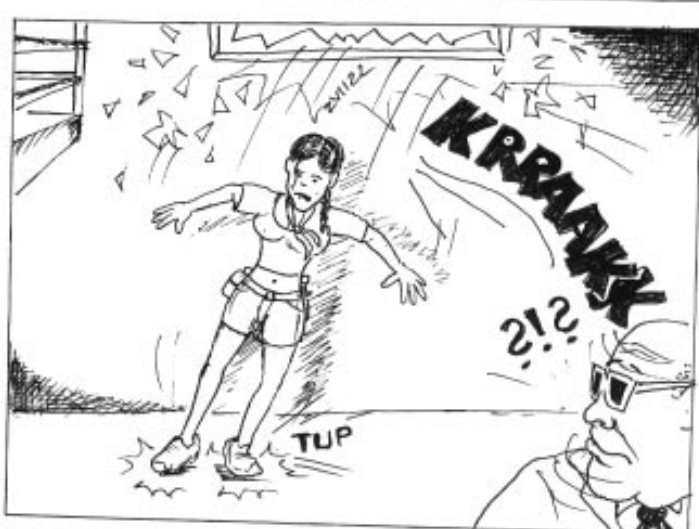
PUSTOVANJE NA PTUJU

Seveda tudi pust ne sme biti brez tabornikov. Tako so se namaskirani MMČ-ji rodu XI. SNOUB in njihovi vodniki na pustno nedeljo, ki je bila 22. februarja, zbrali na avtobusni postaji in se odšli zabavat na Ptuj. Ptuj, ki slovi po svojih karnevalih in kurentih v pustnem času, je ravno v nedeljo še posebej zaživel (mogoče zato, ker smo bili mi tam?) in mesto je bilo polno pustnih mask. Dolgčas ni moglo biti nikomur - če ne drugega, si se naselil pri stojnici za krofe in jedel, dokler od samih krofov nisi več vedel, kako se pišeš. Tega mi seveda nismo naredili,

tem- več smo se med vso gnečo norih mask sprehodili po mestu, stopili še na grad, se vmes še pridno obmetavali s konfeti in trakci, ter se nasploh noro zabavali. Nato pa se je začel vrhunec vseh 10 dni pustovanja - slavnostna povorka, ki je prehodila vso pot od postaje pa do mestne hiše. Tukaj je bilo kaj videti - največ je bilo seveda kurentov, ki so zganjali takšen hrup, da smo vsi oglušeli. Pa tudi drugih stvari - možakarjev z biči, mariborskih vikingov, mehanikov, ... ne smemo pozabiti. Ker je bila ura že čas, da gremo, smo se le s težavo prebili čez mestne, nabito polne ulice na avtobusno postajo, od koder smo vsi smejoči in pojoči odpujšali nazaj proti Mariboru.

Jasna V., XI. SNOUB

PREDSTAVLJAMO SKAVTSKE CENTRE

GRAD RIENECK

SKAVTSKI CENTER, KI MU NI PARA

Ce vas bo kdaj skavska pot zanesla na Saško v Nemčijo, potem na zemljevidu poiščite kraj Rieneck in se odpravite tja; ne bo vam žal. V kraju poiščite kažipote za grad in po kratkem sprehodu in manjšem vzponu vas bo presenetil pogled na mogočno grajsko utrdbo. Seveda ne manjka niti opozorilna tabla, da so tu doma skavti.

Pot do »pravljničnega« istoimenskega mesteca je pravzaprav enostavna, privoščiti si moramo le oddih od divjanja po brezštevilnih kilometrih nemških avtocest in se od Wurzburga do Fulde popeljati po normalni cesti, na kateri lahko občudujemo tudi prelepo gričevnato pokrajino. Seveda je do Rienecka možno priti tudi z vlakom, kar daje prihodu še dodaten čar.

Grad, zgrajen v enajstem stoletju, je seveda v lasti države, ki za obnovo in vzdrževanje namenja veliko sredstev, z njim pa upravljajo VCP (Verband Christlicher Pfadfinderinnen und Pfadfindern - nemški katoliški skavti). Skavti so prav ponosni na to, da že več kot 30 let upravljajo s tako dragocenim premoženjem. To je potrditev zaupanja, hkrati pa jim je dana možnost, da še bolj kakovostno izpolnjujejo vzgojno poslanstvo organizacije.

Ko stopimo skozi glavni vhod, se pred nami odpre grajsko dvorišče, ki se končuje z mogočnim šesterokotnim stolpom. Na desni je še srednjeveška grajska kapela z orglami in večnamenska dvorana, na levi pa lično izdelana veranda, kjer so tudi pisarne in prostori, namenjeni vodenju centra. Zaradi takšne razgibanosti in drugih prostorov v notranjosti, ki so namenjeni izvajanju programa, je ta lahko pester, dinamičen in z uporabo domišljije tudi ustvarjalen. To dejstvo domači skavti s pridom izkoristijo vsako leto, ko v času velikonočnih počitnic organizirajo kreativno delavnico IMW (International Music Workshop) z mednarodno zasedbo. Seveda je delavnica že nekaj časa poznana

Meščani imajo prav impozanten pogled na svojo dragocenost, očitno pa imajo oblasti tak pogled tudi na skavtstvo v Nemčiji. Na desni strani je glavni vhod, na sredini Adlerhorst (Orlovo gnezdo) in skrajno levo šesterokotni stolp.

tudi našim članom, nekateri izmed njih pa sodelujejo tudi v vodstvu delavnice.

Notranjost je opremljena v skladu z namenom, saj ponuja veliko sob za namestitev udeležencev (124 mest v različnih sobah velikosti od 2 do 8 ležišč), nekateri prostori pa so še posebej zanimivi. Razni podstrešni kotički in orlovo gnezdo z najlepšim razgledom na vse strani, po drugi strani pa občudovanja vredna klet s talnim ogrevanjem. Takšnih prostorov za burjenje domišljije si človek samo želi, ko pa primešaš še različne kulture in željo po druženju, je naboj neverjeten.

Ob gradu je tudi taborni prostor, na katerem v poletnem času (od 1. 7. do 31. 8.) taborijo tisti, ki želijo zaprte prostore zamenjati s platneno streho. Prostora je za okoli 50 taborečih, vendar pa organiziranih taborjenj ni, saj se izogibajo čezmernemu obremenjevanju.

nju okolja. Z grajskega stolpa je lepo viden sosednji hribček, na katerem je lepo urejena romarska pot.

Poleg kreativne delavnice v centru, ki je odprt celo leto, organizirajo tudi druge oblike izobraževanja, imajo letna srečanja članov, s programom sodelujejo pri praznovanju obletnic kraja, organizirajo vodene turističnih ogledov in še bi lahko naštevali. Grad Rieneck ponuja tudi program v okviru Potnega lista za Evropo (informacije o centru najdete v knjižici Eurosteps - Evrokoraki), kar je še dodatna vzpodbuda, da ta center obiščete tudi zaradi tega razloga.

Pugy

Pogled na grajsko dvorišče in Orlovo gnezdo s šesterokotnega stolpa.

Najprej opravičilo. Zadnjič sem namreč stokal nad zaspantostjo Taborovih bralcev, potem pa kar naenkrat nekega lepega dne odkril založene kupončke, ki vračajo optimizem (vsaj meni). In popravljajo stanje na lestvici. Zobar je, kot je videti, eden priljubljenjših komadov, čeprav ga je v marcu za en glas prekosila Zadnja večerja, ki je absolutna zmagovalka tega meseca. O novostih pa le toliko, da pričajo o izbranem in izjemno širokem taborniškem glasbenem okusu.

Jagode in čokolada, ki jih objavljamo tokrat, je eden redkih originalnih komadov vse bolj popularnih Rok'n'bend, ki sta ga S. Lošič in J. Zmazek napisala za lansko EMO, ko je zmagala Tanja Ribič s komadom taistega Saše Lošiča Zbudi se (TABOR 4/97). Jagode in čokolada so očitno všeč tudi tabornikom, saj vsak mesec poberejo vsaj kakšen glas.

DVANAJST OŽIGOSANIH (4)

Glasujem za: -----

Predlagam novost: -----

Ime, priimek: -----

Naslov: -----

Lestvica:

1. Zadnja večerja (Lačni Franz)
2. Jagode in čokolada (Rok'n'Band)
3. Zobar (Čuki)
4. Priča o Vasi Ladačkom (Dž. Balašević)
5. Uhvati ritam (Parni Valjak)
6. Hotel California (Eagles)
7. Najlepše pesmi (Hazard)
8. Brown eyed girl (Van Morison)
9. Poišči me (Prizma, D. Kocjančič)
10. Mentol bombon (Z. Predin, Šukar)
11. One (U2)

Novosti:

1. Tam ob ognju našem
2. Wish you were here (Pink Floyd)
3. Vetar duva (Riblja Čorba)
4. Wonderwall (Oasis)
5. En glaž vina mi dej (Iztok Mlakar)
6. R'n'Roll party (Res Nullius)
7. Anita ni nikoli (Halo)

JAGODE IN ČOKOLADA (Rok'n'Bend)

A fis D E A fis D E
 A E fis D
 Spomnim se junijskih noči,
 A E fis D
 b'li smo sami, morje, jaz in ti,
 A E fis D
 bila si moja pesem, bila si moj edini zaklad,
 h E h
 nikoli nisem bil srečen, kot sem bil takrat,
 E E D
 neumen in mlad.

A E fis Cis
 Ref.: Jagode in čokolada, ne razmišljaj, ko si mlada,
 D A h E
 srce naj te vodi in nič se ne boj.
 A E fis Cis
 Jagode in čokolada, naj spomine ti pričara,
 D A h E
 kadar boš z drugim, ali z meno.

A fis D E A fis D E

Spomnim se septembra prvega,
 spet sva se v šoli srečala,
 a hitro sem spoznal, da za vedno ti si odšla,
 tam na šolskem vrtu z drugim se poljubljala,
 ostal sem sam. (o, o, o, o)

Refren

A gis fis Fis
 Jaz ljubim, (ljubim jo), jaz ljubim jo, (veš, ljubim jo),
 h E
 in naj vsaj ona spi, (naj vsaj ona spi), če ne morem jaz,
 (če ne morem jaz).

Refren

NA LASTNI KOŽI TRANSPORT

Prevoz ljudi je za Čile, kjer lahko ljudje potujejo po državi tudi več kot 3.000 kilometrov daleč, še posebno pomemben element infrastrukture. Seveda pa si v naših razmerah le težko predstavljamo potovanje na takih razdaljah s pomočjo avtobusa.

Pa vendar, poleg rednih letalskih povezav med večjimi mesti, potekajo dnevno tudi cenejše, vendar časovno daljše povezave po kopnem z vlaki in avtobusi. Vlaki vozijo večinoma vzdolž države od meje s Perujem (La Paz), do mesta Puerto Montt, ki je od Santiaga oddaljeno kakšnih 1.200 kilometrov. Od tod naprej je možen prevoz z ladjami, ki skrbijo za redno povezavo z najjužnejšim večjim mestom Punta Arenas na začetku Ognjene zemlje. Avtobusni prevoz je zanesljiv (čeprav človek na trenutke nima tega občutka) in relativno zelo pogost, pri izletih v kraje, ki so odmaknjeni od panameriške avtoceste, pa je potrebno paziti na zadnji avtobus, ki vas bo vrnil nazaj v civilizacijo.

In v mestih? Tam je poleg množice mestnih in primestnih avtobusov na voljo tudi nešteto taksijev, ki za redno ali dogovorno tarifo vozijo, kamor si pač zaželimo. V Santiagu premorejo celo podzemni metro, ki velja za enega najčistejših metrojev na svetu, pa tudi za varnost potnikov je dobro poskrbljeno.

Cene so nižje kot pri nas, saj moramo za prevoz s taksijem od letališča do mesta (25 km) odšteti 4.000 pesosov (1.700 tolarjev), za prevoze z mestnim avtobusom 160 pesosov, za večje razdalje z avtobusom pa približno 1.000 pesosov za 100 km. Za 550 ameriških dolarjev se boste 21 dni neomejeno prevažali po kopenskem delu Čila, še enkrat toliko pa boste morali dodati za oddaljene Velikonočne otoke.

Liter bencina stane okoli 100 tolarjev, na črpalkah pa je možno poleg goriv, ki jih srečamo na naših črpalkah, kupiti tudi kerozin za letala. Za rent-a-car potrebujete mednarodno vozniško dovoljenje. Kot zanimivost pa še nam poznan okoljevarstveni ukrep: v Čilu namreč avtomobili brez katalizatorja ne smejo voziti določene dni v tednu – sistem par nepar so očitno uvozili iz bivše Jugoslavije.

OD ARIKE DO OGNJENE ZEMLJE ČIM CENEJE PRESPATI IN SE NAJESTI

Spanje je ponavadi najdražja postavka na potovanjih. Odvisno od tega, kaj mora vsebovati hotel, motel ali prenočišče, se cene gibljejo od 1.000 pesosov za najskromnejšo ponudbo, do 100.000 in več pesosov v modernih hotelih večjih mest. Seveda cene padajo z oddaljenostjo od večjih mest. Informacije s telefonskimi številkami in cenami so navedene v vsakem boljšem vodniku za popotnike. Prtljaga bo v prenočišču večinoma ostala varna, seveda pa lastnik ne bo jamčil za dragocene predmete, ki jih raje nosimo s seboj.

Ker so Čilenci gostoljubni, je na popotovanju preko dežele mogoče povprašati tudi za prenočišče pri njih, kam in kako vas bodo namestili pa je seveda stvar njihove dobre volje. Za take podvige je v večini primerov nujno potrebno znanje španskega jezika. Ker je zemlje v državni lasti veliko, s postavitvijo šotora ne bi smelo biti težav. Bolje je, če je prostor, ki ga izberemo za začasno bivanje, v bližini kakšne hiše, tam pa vljudna prošnja za začasno sosodstvo ne bo odveč.

Hrana ni pretirano draga, je pa to stvar izbire in količine naročene hrane. Če imate čas, poiščite kakšno majhno, a urejeno restavracijo (poglejte, kako imajo urejen WC) in ta vas ne bo pustila na cedilu. Za naročanje boste potrebovali nekaj več energije, hrana pa bo po napornem dnevu zagotovo dobro sedla v želodec.

"KAJ DOGAJALA?"

PROMOCIJA – KLJUČ DO USPEHA

Pred mikrofonom: Andrea Opazo, direktorica za komunikacije in promocijo 19. svetovnega jamboreja v Čilu

Kdaj ste v organizacijskem odboru začeli s promocijo jamboreja?

Z aktivnejšo promocijo smo pričeli konec leta 1995 po jamboreju na Nizozemskem, omeniti pa je treba seveda tudi pripravo kandidature (ideja izvira že iz leta 1989) in lobiranje pred potrditvijo Čila kot organizatorja 19. jamboreja. Ključ do uspeha je bilo dejstvo, da pri pripravi sodelujejo vse države Latinske Amerike.

V prvi fazi smo organizirali predstavitve v več kot 25 državah in na vseh večjih akcijah WOSM-a, izdali 5 številk Južnih obzorij, pripravili kaseto s pesmijo in video s povabilom na jamboree. Informiranje poteka tudi preko strani na Internetu, posebno pozornost pa smo posvetili organiziranim obiskom vodstev odprav in drugih predstavnikov iz posameznih skavtskih organizacij. Promocijsko dejavnost bomo sklenili v sredini leta, saj je julij zadnji rok za prijavo udeležencev.

Kaj je najpomembnejši element promocije tako velike akcije?

Vsekakor je najpomembnejši hiter in učinkovit pretok informacij do uporabnikov. Na začetku je bilo mrežo uporabnikov informacij težko oblikovati, ko pa smo prišli do imen vodij odprav v posameznih državah, nam je bilo posredovanje olajšano. Sedaj je komunikacija tekoča, na vprašanja uporabnikov pa v veliki meri takoj poiščemo odgovor znotraj organizacijskega odbora.

Ali ste imeli pri promociji do sedaj kakšne težave?

Večjih ne, se pa dogaja, da z drugih področij ne uspejo pravočasno zagotoviti informacij, potrebnih za objavo. Pri pripravi srečanj smo imeli težave tudi z vodstvi odprav, ki nam niso uspeli pravočasno zagotoviti informacij, ki smo jih potrebovali. Bojimo se, da bo tako tudi z ostalimi informacijami, ki jih nujno potrebujemo za kakovostno organizacijo jamboreeja.

Kdo je pripravil celostno podobo jamboreeja?

Ustvarjalec je Emilio Martin, ki se profesionalno ukvarja z oblikovanjem in oglaševanjem. Dobra celostna podoba je zelo pomembna za uspeh promocije in akcije nasploh, zato smo to delo zaupali ljudem, ki se spoznajo na ta posel; in rezultati so na dlani.

PRIDRUŽIMO SE MASKA IZ MAVCA

Poslikani obrazi so starodaven običaj Inkov iz Peruja, severne sosede Čila. Poslikane maske iz gline prodajajo tudi kot spominek na ulicah Santiaga. Na vodovem sestanku ali na taborjenju lahko take maske izdelate tudi sami. Za osnovo uporabite mavec, glinamon ali Fymo maso. Barve, ki jih boste nanесли, naj bodo čim bolj živahne, kot popestritev pa lahko predstavite način življenja južnoameriških ljudstev.

MEDNARODNE STRANI

POLETNE MEDNARODNE AKTIVNOSTI

MEDNARODNI TABOR NA BALIJU

Indonezijski skavti (Gerakan Pramuka) vabijo od 28. junija do 4. julija 1998 na mednarodni skavtski tabor popotnikov starih od 16 do 25 let. Cena je 250 USD, naknadne informacije pa dobite na Internetu: <http://pramuka.org/saka/pertiwana.htm>. Prijave zbirajo do 30. aprila na naslov: kwarnasas@dpin.go.id

WOSM ŠTEJE ŽE 149 ČLANIC

Ker je 18. marca 1998 pretekel trimesečni rok za oddajo pripomb na članstvo Beloruske skavtske organizacije, je ta postala 149. članica Svetovne organizacije Skavtskega gibanja (WOSM). Na sedež Svetovnega skavtskega biroja pa je prišla tudi že nova prošnja za članstvo, in sicer iz Angole. Organizacijo bomo predstavili v naslednji številki, ob ugodnem razpletu pa bi 13. junija 1998 dobili novo članico svetovne skavtske družine, in sicer okroglo 150-o.

GRŠKI DRŽAVNI JAMBOREE

Mednarodni mladinski center Olympos v severnem delu Grčije (120 kilometrov južno od Soluna) bo v organizaciji grških skavtov (Soma Hellinon Proskopon) gostil okoli 3.000 domačih skavtov in skavtov iz drugih držav na 3. državnem jamboreju Olympus 98. Jamboree, ki bo potekal od 17. do 26. avgusta 1998, je namenjen udeležencem, starih od 11 do 14 let (mlajši GG-ji), osnovna enota pa je vod (9+vodnik). Tabornina za udeleženca znaša 25.000 grških drahem, rok prijav pa je 15. maj 1998.

SKAVTSKA »OLIMPIADA« NA JAPONSKEM

Na Japonskem se tudi skavti pripravljajo na svojo »olimpiado«. Od 3. do 7. avgusta 1998 bo tam potekal 12. japonski nacionalni jamboree, na katerega vabijo tudi skavte iz drugih držav. Tema jamboreeja je »Sanje in vtisi«, udeleženci bodo skavti v starosti od 12 do 15 let, za njihovo udobje pa bo skrbelo osebje (16-18 let), ki se bo lahko v času jamboreeja udeležilo nekaterih dejavnosti. Število članov voda je 36 + 4 vodniki, cena za udeležbo pa je okoli 200 USD za udeleženca. Organizatorji sporočajo, da je do sedaj prijavljenih že več kot 26.500 udeležencev in članov osebja. Informacije na Internetu: <http://www.scout.or.jp/>

16. SVETOVNA SKAVTSKA KONFERENCA JE PRED VRATI

Takole bi lahko začeli članek o prihodnji 16. evropski skavtski konferenci, ki bo od 2. do 7. maja 1998 potekala v Luksemburgu. Na mednarodnih straneh (Tabor 3) ste lahko prebrali nekaj informacij o tej, za našo organizacijo, članico evropske skavtske regije, pomembni konferenci. Tokrat vam bomo postregli z najnovejšimi in bolj obširnimi informacijami.

Največ pozornosti je seveda usmerjenju v merjenje moči kandidatov za novo sestavo evropskega skavtskega komiteja. Skavtske organizacije, ki imajo v ognju svoje kandidate, bodo s svojimi lobiji skušale zagotoviti večji manevrski prostor za svoje ideje, ki jih bodo v prihodnjem mandatu skušale kot pomembne "prodati" tudi drugim. Nekaj je že starih znancev oziroma znank. S tem mislim seveda na Therese Bermingham (Federation of Irish Scout Associations, Irsko), ki smo jo kot članico vodstva A.L.T. tečaja leta 1995 gostili v Bohinju. David Bull (Scouting UK, Anglija) je sodeloval v vodstvu tečaja za inštruktorja III. stopnje (Managing training course) v Gilwellu, ki sva se ga udeležila Emil in

NOVI ČLANI EVROPSKEGA KOMITEJA IN PROGRAM ZA OBDOBJE 1998 – 2001

Pugy. Ostali kandidati so poznani tistim, ki so sodelovali na pomembnejših mednarodnih dogodkih, to pa so še: Roland Daval (Scoutisme France, Francija), George Hourdakis (Soma Hellinon Proskopon, Grčija), Per Hylander (Faellsradet for Danmarks Drengepejderne, Danska), Riccardas Malkevicius (Letvos Skautija, Litva), Maimu Nomnik (Eesti Skautide Uhing, Estonija), Ermanno Ripamonti (Federazione Italiana dello Scouting, Italija – član komiteja že v preteklem mandatu), Ondrej Vanke (Junak, Češka republika), Maarten Veldhuijzen (Scouting Netherland, Nizozemska) in Jose Varletta (Federacion de Escultismo en Espana, Španija – podpredsednik in od leta 1997 predsednik evropskega skavtskega komiteja).

Med kandidate bi skoraj lahko uvrstili tudi našega mednarodnega komisarja Andreja Tavčarja, ki pa bo imel v času konference še bolj pomembno nalogo – vodil bo namreč del konference med razrešitvijo starega in imenovanjem

novega komiteja. Seveda je komitej sestavljen le iz šestih članov (izmed 11-ih kandidatov), ki bodo naslednja tri leta “krojili usodo” evropskega skavtstva.

Na konferenci pa bo govor tudi o programskih usmeritvah skavtstva na pragu začetka drugega tisočletja, v kateri skavtsko gibanje stopa z naslednjo svetovno skavtsko konferenco, ki bo naslednje leto v Južnoafriški republiki. To bo tudi pomembna prelomnica, na

kateri bo skavtstvo na preizkušnji, kako v modernem času predstavljati in izvajati svoje poslanstvo, prevetriti pa bo potrebno tudi strategijo dela. Rezultati in

novi trendi, kot odgovor nanje, naj bi obrodili sadove okoli leta 2007, to je ob 100. obletnici skavtstva, ki bi jo Angleži radi obeležili z 21. svetovnim jamboree-

jem v Angliji. V načrtu, ki ga bo na konferenci predstavil evropski komitej, naj bi v obdobju do leta 2007 posvetili največjo pozornost:

- razvoju in promociji skavtstva na različnih področjih družbenega udejstvovanja in različnih ravneh – od lokalnega do mednarodnega,
- izvajanju politike boljšega skavtstva za več mladih,
- skrbi za zadosten in kakovosten po-

tencial odraslih voditeljev, ki jih potrebujemo za delo z mladimi,

- skrbi za učinkovit prenos podatkov, informacij in znanja z ustrezno komunikacijsko mrežo (poudarek na elektronskih medijih),
- podpori nacionalnim skavtskim organizacijam, članicam evropske regije, pri izvajanju zastavljenih ciljev.

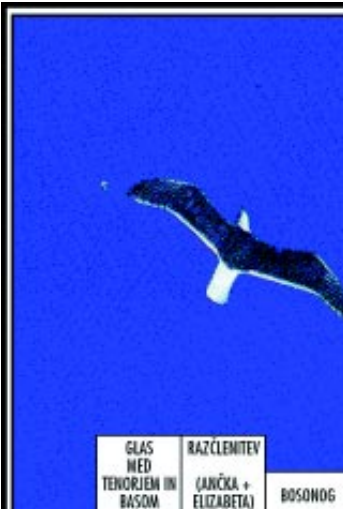
Na konferenci bodo delegati odločali tudi, na kakšen način bo v prihodnje delovalo operativno telo evropske regije – evropski biro. Po preselitvi iz Ženeve v Bruselj (odločitev na konferenci v Helsingborgu), se ta v zadnjem času srečuje s finančnimi težavami zaradi visokih davčnih obveznosti, ki jih

predpisuje Belgija. Zato obstaja nekaj predlogov, na kakšen način naj bi rešili ta neugoden položaj. Prvi predlog je, naj bi sedež ostal v Bruslju, stroške pa bi pokrili s povečanjem članarine članic evropske regije. Po drugem predlogu naj bi

se evropski biro preselil nazaj v Ženevo na sedež svetovnega skavtskega biroja (ta je finančno najbolj ugoden). Tretji predlog bi predstavljal delitev biroja na del v Bruslju, ki bi ga financirali iz skupnega fonda obeh partnerjev (WOSM/WAGGGS), in del, ki bi deloval v Ženevi.

Pripravil: Pugy

NAGRADNA KRŽANKA

						ENA IZMED BARY	OMEVNA FILMSKA NAGRADA V ZDA	BENO HWALA	HOKEJST ZUPANCI	DELOVATI SKRIVNO, PODTALNO	DOLŽINSKA MERA, PALEC	SIRSKI PREDSEDNIK		
				GLAS MED TENORJEM IN BASOM	RAZČLENITEV (ANJČKA + ELIZABETA)	BOSONOĞ	NEUGLEDNA HIŠICA PEVEC SMOLAR	SKUPNI GROB	GRŠKI DRAMATIK	PREMAZ	ADAMJOVA DRUŽICA	NEUGLEDNA HIŠICA PEVEC SMOLAR	LOVILNIK RTV SIGNALOV	STRUPENA KAČA
ŽENSKA (SLABS.)				AMERIŠKI STANDARD	KRŽANKA-FRANCI PRVSEK IV.	SLUŽBENI UKAZ								
POZITIVNA ELEKTRODA			POJAV NA VODI SLADICA		PRIZORIŠČE VOJNE V ILIADI	ZELENICA								
SOVRAŽNIK DRUGIH BAS						VESOLJČEK IZ FILMA FIGURA IZ ČETVORKE					ROBI SHREKAR			
ILOVICA			BORIŠČE V CIRKUSU NAZIV								OTO PESTNER GOR. STRAZ. OGNJEV			
OBLIKA SOTOKA INDIANCEV				SREDINA BESEDE NOTAR LOJZE GACNIK						STAR DEDEK SREDIŠČE VRTEJJA				
TERITORIJ								OSJE GMEZDO						
PRETAKANJE TERKOJN S POMOČJO ZRAČ. TLAKA						"TABOR"	GREGORČIČE NA PESEM							

NAGRAJENCI IN NAGRADNI RAZPIS ŠTEVILKA 4

Pravilno izpolnjen kupon št. 2 je poslalo 49 bralcev TABORA, pravilne rešitve so JAHANJE, TABORNIK, AZIMUT, TARČA in AKI, žreb pa je izbral naslednje: knjižno nagrado (podarja založba DZS) je prejel **Blaž Grad** iz Dobrunj. Baseball čepice (podarja FLO&BOY, d. o. o.) so dobili **člani voda Jeleni** iz Novega mesta (sporočite, koliko vas je!!!), tri DROGINE majice pa so prejeli **Nežka Buh** iz Šmartnega pri Ljubljani, **Tina Veligošek** iz Griž in **Andrej Sušnik** iz Kamnika. Podjetje JAZON, d. o. o. je obdarilo **Mimi Trajber** iz Lendave, na ajdove omlete v gostilno LIEBER pa bo šla **Nevenka Breclj** iz Ajdovščine.

Reševalcem s pravilnimi odgovori bomo z žrebanjem razdelili naslednje nagrade: knjižno nagrado DZS, tri baseball čepice (podarja FLO&BOY, d. o. o.), tri majice DROGE PORTOROŽ, nagrado podjetja JAZON, d. o. o. in povabilo gostilne LIEBER na ajdove omlete za dve osebi. Nagradne kupone pošljite **najkasneje do 15. maja 1998** na naslov: Revija TABOR, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Obvezno na dopisnici.

Trgovina, posredovanje, proizvodnja d.o.o.
"Vigrad" Cesta na Ostrožno 101, 3000 Celje, p.p. 305
tel: 063/471-808
dežurni mobitel: 0609-644-819
e-mail: vigrad@eunet.si

Planica 97

NUDIMO:

- posojanje prenosnih wc kabin
- redno servisiranje
- transport, postavitve in pripravo wc kabin
- sprotno čiščenje wc kabin
- 24 urno dežurstvo
- najem prenosnih umivalnikov, ki ne potrebujejo priključkov

OPREMA UMIVALNIKA:

- rezervoar za svežo vodo 240l
- dva umivalnika za roke
- dva umivalnika
- dva koša z vrečko za smeti
- nosilec za papirnate brisače

Prenosni umvalnik

KJERKOLI, KADARKOLI, BREZ ZADREGE